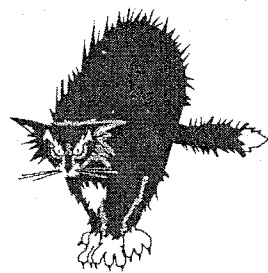

ΑΪ ΣΙΚΤΙΡ

Μηνιαία εφημερίδα ενάντια στην παθητικοποίηση

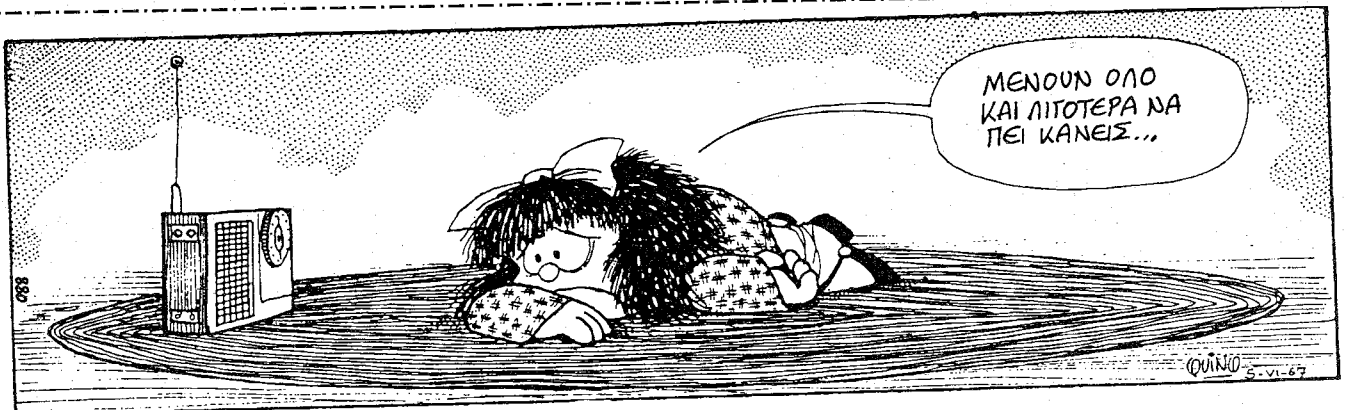
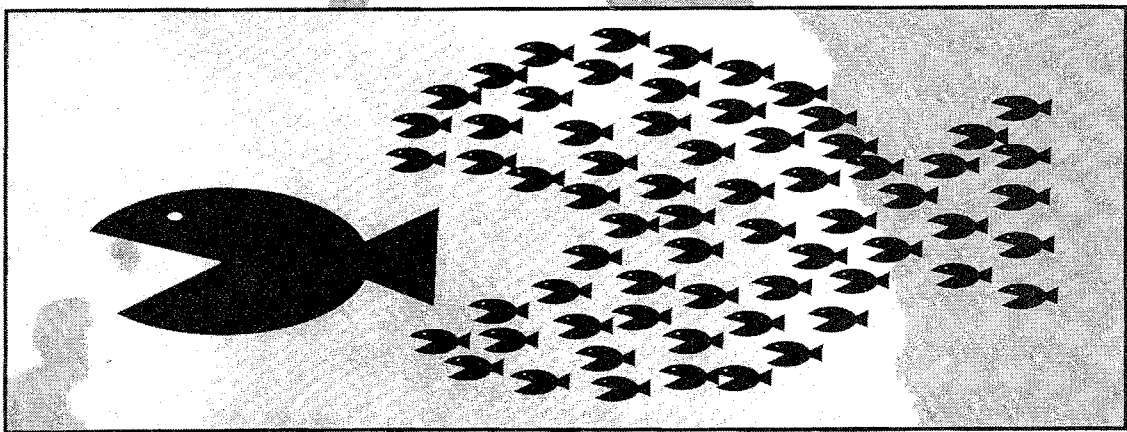
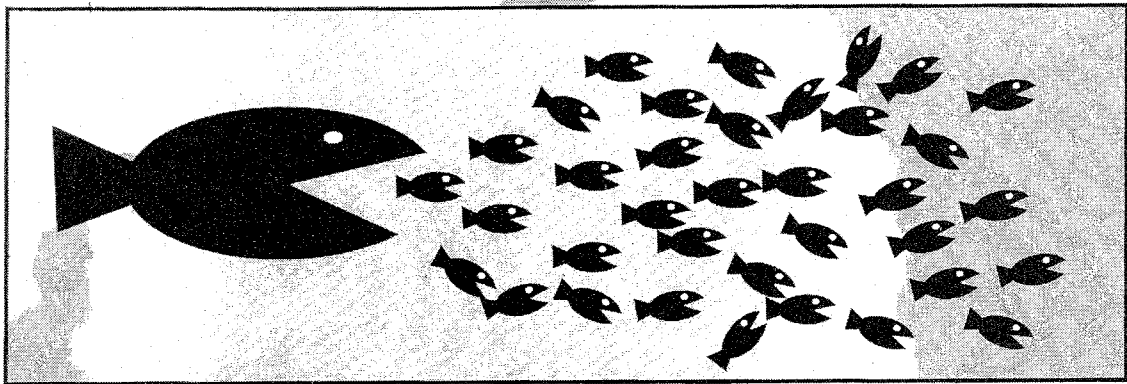
Έτος 2ο - Αρ. φύλλου 2 - Δεκέμβριος 1998 - Τιμή φύλλου δρχ. 0 - ECU 0

Σ' αυτό το τεύχος:

- Ο μεγάλος χαλασμός των Ιωαννίνων
- Ασύλου κατάργηση
- Γράμμα του Κώστα Μητροπέτρου από τις φυλακές
- Το προσφυγικό ζήτημα
- Κοινωνική κλωνοποίηση
- Πολυμερής συμφωνία επενδύσεων
- Τα άδεια σπέρτια των Ιωαννίνων
- Εγκλησία Α.Ε.
- Παραδοσιακή μουσική και εθνική κουλτούρα

Εκδοτικό σημείωμα

Τεύχη της εφημερίδας μπορείτε να βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία της πόλης μας κάθε 15 του μηνός, στο βιβλιοπωλείο του ελεύθερου τύπου στην Αθήνα (Βαλτετσίου 53 Εξάρχεια) καθώς και σε στεκία και καταλήψεις, σε όλη την Ελλάδα. Εάν νομίζεις λοιπόν ότι η απόσταση είναι πολύ μικρή για να την διανύσουμε, και ο δρόμος της αντιπαλότητας μακρύς, μπορείς για επικοινωνία, συνεργασία και συμμετοχή -γιατί το ΑΙ ΣΙΧΤΙΡ δεν είναι ιδιοκτησία μας, αλλά υπόθεση όσων ενδιαφέρονται- να μας βρείτε στην **Τ.Θ. 1244 ΤΚ 45110 ΙΩΑΝΝΙΝΑ.**

**“για να ομορφύνουνε οι πόλεις
πρέπει να πυρποληθούνε”**

Ο ΧΑΛΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΥ 1869

Η παραπάνω άποψη, μπορεί να μας φέρνει στο μυαλό σκηνές από τις ταινίες που βλέπουμε το Πάσχα, με τον “τρελαμένο” Νέρωνα να βλέπει τη φωτισμένη Ρώμη ή ίσως τη βιβλική τιμωρία στις άτιμες πόλεις των Σόδομων και Γόμορων ή μια πρόσφατη εικόνα όπως αυτή των ταραχών στο κέντρο της Αθήνας. Συνήθως ακούγοντας κάτι τέτοιο, με αποτροπιασμό κλείνουμε τα μάτια γι’ αυτή την ειδική άποψη και χαιρόμαστε που, λόγω δημοκρατίας, τελειώσαμε από τους Νέρωνες, με το χριστιανισμό εξοντώθηκαν οι αμαρτωλοί, και τελικά με τα ΜΑΤ και το ΚΚΕ θα εξαφανίσουμε και τους αναρχικούς από τους δρόμους. Αυτό ίσως που δεν γνωρίζετε είναι ότι στην παραπάνω άποψη, “χρωστάμε” τη σημερινή μορφή της πόλης των Ιωαννίνων. Έστω και αν ο πυρομαχής ήταν το κράτος...

Το 1821 ο Χουρσίτ πασιάς ύστερα από σκληρή πολιορκία καταφέρνει και σκοτώνει τον αποστάτη Αλή πασιά. Μαζί με τον Αλή τα Γιάννινα χάνουν την υπεροχή τους “ στα όπλα, στα γρόσια και τα γράμματα” και σύμφωνα με τους περιηγητές της εποχής μοιάζουν με ένα κατεστραμμένο χωριό.

Το 1868 διορίζεται διοικητής των Ιωαννίνων ο Αχμέτ Ρασίμ πασιάς. Γιος Τούρκου αξιωματικού και μάνας χριστιανής φημιζότανε για τη μόρφωσή του. Θέλοντας να δώσει στα Γιάννενα την αίγλη που είχαν, καλεί επανειλημμένως τους θρησκευτικούς άρχοντες, τους κτηματίες και τους εκπροσώπους των συντεχνιών για να δουν τι μπορεί να γίνει. Όλοι αρνούνται τις αλλαγές, ειδικά στο χώρο της αγοράς, που αντιμετώπιζε και το μεγαλύτερο πρόβλημα. Η αγορά της πόλης ήταν

σαν τα σημερινά ανατολίτικα παζάρια, δηλαδή με σκεπαστούς δρόμους όπου κατά διαστήματα είχαν ανοίγματα, σαν φωταγωγούς (μπατζιάδες). Η κάθε συντεχνία είχε και το δικό της παζάρι-δρόμο και οι πιο πλούσιες κάθε βράδυ έκλειναν τις πόρτες στις άκρες του δρόμου και πλήρωναν ιδιωτικούς σεκιουριτάδες να τους φυλάνε, τους παζαρμπαστάδες. Αυτοί ήταν υπεύθυνοι για τον εσωτερικό χώρο και σε περίπτωση τοιχωρυχίας (ριφιφι) δεν είχαν καμιά ευθύνη. Ακουγόταν πολλά για τη συνεργασία τους με τους κλέφτες της εποχής.

Ο Ρασίμ πασιάς σχεδιάζει να πυρπολήσει το παζάρι, και για να μην τον υποψιαστούν οι Γιαννιώτες φεύγει για περιοδεία στη Θεσσαλία. Το βράδυ της 28ης Ιουλίου 1869 μεγάλη πυρκαγιά ξεσπάει στο κέντρο της πόλης. Από τα τείχη του φρουρίου μέχρι τη μητρόπολη και όλη την Αβέρωφ, η Ανεξαρτησίας και η Κάνιγγος παραδίδονται στο έλεος της φωτιάς (όπως θα έλεγε και ο Ευαγγελάτος). Καίγονται 1017 ακίνητα, από τα οποία 519 εργαστήρια, 20 χανιά, 1 λουτρό, 43 φούρνοι και πολλά σπίτια. Η ζημιές υπολογίσθηκαν 600000 χρυσές λίρες, η διοίκηση τις υπολόγισε σε 90000 λίρες και δόθηκαν αποζημιώσεις 7500 λίρες. Επειδή οι πλούσιοι έμποροι της εποχής τα είχαν καλά με το θεό, ο θεός δεν τους ξέχασε στα δύσκολα, έτσι ο μόνος δρόμος που δεν κάηκε ήταν το Μπιζεστένι (οδός Στουρνάρα σήμερα) που είχε τα πιο ακριβά καταστήματα με κοσμήματα και χειροτεχνήματα. Την επόμενη μέρα οι μηχανικοί του Πασιά άρχισαν να σχεδιάζουν τη πόλη. Και επειδή ίσως υπήρχαν αντιρρήσεις στο σχεδιασμό για να τα βρουνε το 1871 ιδρύεται ο

Δήμος Ιωαννιτών με 8μελές δημοτικό συμβούλιο που εκλέγεται μόνο από τους πλούσιους Γιαννιώτες.

Τώρα που τα Γιάννινα με όλους αυτούς τους δρόμους και τις πολυκατοικίες δείχνουν τόσο άσχημα, μια λύση θα ήταν να πυρποληθούνε, κυρίως τα “όμορφα” μαγαζιά, αλλά μην ανησυχείτε πάντα θα υπάρχουν ΜΑΤ και ΚΚΕ να μας φυλάνε..... από τις φωτιές.

Μπαίνει ο Δεκέμβριος και μαζί με τα Χριστούγεννα αρχίζουν και τα κρύα. Ειδικά στα χωριά της παραμεθορίου, παγωνιά έχει πέσει παντού. Λέγεται ότι τη φέρνουν οι Αλβανοί για να αναγκάσουν τους Έλληνες κατοίκους να φύγουν. Υπάρχουν και μαρτυρίες ότι περπατούν στο χιόνι ξυπόλητοι, άρα για να αντέχουν την παγωνιά σημαίνει ότι αυτή τη φέρνουν. Και έτσι ο κόσμος αποφάσισε να πάρει το νόμο στα χέρια του. Είδαν για άλλη μια φορά τον επιθεωρητή Κάλαχαν, πήραν τα όπλα που αγόρασαν από Αλβανία, κλείδωσαν τα πρόβατα που τα φυλούσαν οι Αλβανοί, έφαγαν από το χωράφι που τους το καλλιεργούσαν Αλβανοί και τιμώρησαν αυτούς που έφεραν την παγωνιά. Ευτυχώς υπάρχουν και αυτοί οι πολίτες, όπως ο κτηνοτρόφος που μη αντέχοντας άλλο τηΝ παγωνιά έφαγε δύο από δαύτους. Και ο κόσμος παραδειγματίστηκε. Γιατί δηλαδή να σκοτώνει μόνο η αστυνομία και όχι και εμείς (αυτό θα πει να κάνεις πράξη την ισονομία που σου παρέχει το Σύνταγμα).

Είναι και αυτή η καταραμένη η φτώχεια. Ειδικά στην Ήπειρο, τη φτωχότερη περιοχή της Ευρώπης, με 32% ανεργία, όπως μας λένε και οι στατιστικές, να έχουμε και την παγωνιά από πάνω μας; Τι να κάνεις, ή θα πάρεις το νόμο στα χέρια σου ή θα πας επίσημα, για συνοριακός φρουρός. Γύρω στις 350 θέσεις είναι αυτές και έχουν δηλώσει χίλια άτομα. Εμένα θα ακούσει ο βουλευτής, μπας και με βολέψει; Είναι και αυτοί οι πιτσιρικάδες από το απέναντι σχολείο που έχουν κατάληψη και δεν με αφήνουν κάθε βράδυ με τις φωνές τους να κοιμηθώ. Λες να είναι οι φωνές των Γάλλων μαθητών που φτάνουν μέχρι εδώ; Ρε λες αυτοί να φέρνουνε τη παγωνιά; πώς αντέχουν με αυτό το κρύο να φωνάζουνε;

Ευτυχώς υπάρχει και η αστυνομία. Πάνε στο 4ο λύκειο και τους ζητάνε τα ονόματα των καταληψιών, κάθε βράδυ φυλάνε έξω από τα σχολεία για να μη μπει κανένας μέσα, δεν είδες τι έγινε στο 4ο γυμνάσιο που έκαναν πάρτι και τα έσπασαν όλα; Ποιος θα μας φυλάξει από τα παιδιά μας; Είναι και οι καθηγητές που δεν είναι πονηροί. Αντί να τους πούνε, όπως έγινε σε μερικά σχολεία, ναι παιδιά και εμείς

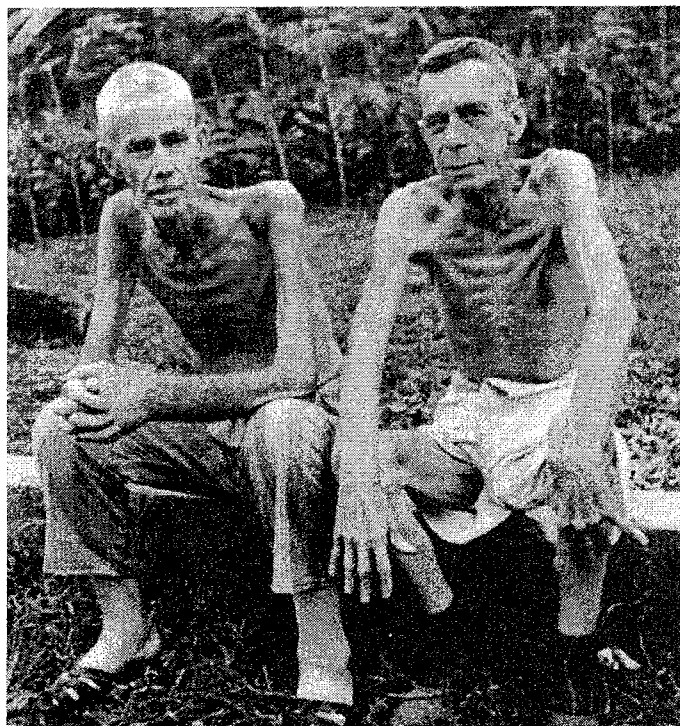

μαζί σας είμαστε, και την κατάλληλη στιγμή να τους πετάξουν έξω. Αλλά είναι και αχάριστα τα άτιμα. Ενώ το κόμμα του λαού, μαζί με τα άλλα αριστεριστικά κόμματα, ξέρουν καλύτερα τις ανάγκες τους και φροντίζουν γι' αυτά, γυρνάνε μετά και στην πορεία της 9 Δεκέμβρη φωνάζουν συνθήματα ότι δεν θέλουν κόμματα στην πορεία τους. Άντε να τους εξηγήσεις το λάθος τους, αφού τα κόμματα είναι το στήριγμα αυτού του καθεστώτος. Μπορεί να έπεσε κιόλας η ιδέα στην ΚΝΕ, να συνεννοηθούν με τους ΜΑΤάδες όπως στην Αθήνα και να τα συνετίσουν τα παιδιά. Σκέψου όμως να μας την πέσει και όλη η νεολαία όπως στη νομική. Ποιον να πρωτομηνύσεις μετά. Για τα γεγονότα της νομικής πολλά ακούστηκαν: πως έγιναν από προβοκάτορες, από πληρωμένους ανθρώπους που "εξυπηρετούσαν ανοιχτά το κυβερνητικό σχέδιο" (ρε, λες να φόρεσε και η ΠΑΣΠ κουκούλες) και τα σχετικά. Εμείς πάντως, επειδή είμαστε μια αντικειμενική εφημερίδα (έτσι δεν λένε σ' αυτές τις περιπτώσεις οι παραπληροφοριοδότες των ΜΜΕ;), φιλοξενούμε στην τελευταία σελίδα την επίσημη έκδοσή για τα γεγονότα όπως μας την έστειλε το συνδικαλιστικό όργανο των ... αναρχικών που έχουν διεισδύσει στην ασφάλεια και για τις υπηρεσίες τους πληρώνονται απ' το δημόσιο (όπως νομίζουν κάποιοι επειδή υπάρχουν άτομα που κάνουν πράξη αυτά που πιστεύουν και δεν αρκούνται στο "όταν θα ξεκινήσει η επανάσταση..." κτλ.).

Ανάμεσα σε αυτούς τους "υπαλλήλους", ήταν και ο αναρχικός Κώστας Μητροπέτρος, που επειδή έληξε η "σύμβασή" του με το δημόσιο τον φυλάκισαν στις 18/11/98 για τα γεγονότα στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Τώρα πού οι εξελίξεις στην παιδεία τρέχουν, όποιος επιμένει να αντιστέκεται ας παραδειγματιστεί.

Κάνουν που κάνουν κατάληψη δεν κάνουν τουλάχιστον και για κανένα σοβαρό λόγο; Για παράδειγμα πώς να αφήσουμε τα παιδιά μας να κάνουν μάθημα μαζί με τα τσιγγανάκια. Στο σχολείο της Ελεούσας δεν θέλουν οι γονείς τα παιδιά τους να παίζουν μαζί με τους τσιγγάνους. Γιατί όπως και να το κάνουμε δεν είναι δυνατόν να πέφτει το κοινωνικό status των παιδιών τους. Έχουν και πολλές αρρώστιες και γι' αυτό έβαλαν τον αρχίατρο του νοσοκομείου Χατζηκώστα να εξετάσει τα τσιγγανάκια να δει αν είναι υγιή. Μόνο έτσι μπορούν να τα δεχτούν στο σχολείο τους.

Υπάρχει και ο κίνδυνος των Τούρκων. Πού να βάλουμε τους S-300 στην Κύπρο, στην Κρήτη στη βόρειο Ήπειρο, ή κάπου αλλού. Χρειάζονται κιόλας γιατί έχουμε ελλείψεις στα οπικά μας συστήματα, φτάνουν να εξοντώσουμε τους Τούρκους μόνο 300 φορές, ούτε μια παραπάνω. Ειδικά τώρα που ο αρχιτρομοκράτης Οτσαλάν πιάστηκε στην Ιταλία, τα πράγματα έχουν δυσκολέψει. Αν κιόλας περάσει η άποψη των Ελλήνων βουλευτών να εκδοθεί στην Ελλάδα, μπορεί να μας την πέσουν οι Τούρκοι να μας τον πάρουν.

Αλλά και ο δεύτερος αρχιτρομοκράτης, έστω και αν είναι πια 80 χρονών, πιάνεται σε κλινική του Λονδίνου ενώ αναπολεί τις καλές μέρες με τις χιλιάδες εμφανίσεις αγωνιστών στην Χιλή. Η Θάτσερ δηλώνει να ελευθερώσουν το Πινοςέτ για ανθρωπιστικούς λόγους, και με των ανθρωπισμό της σιδηράς κυρίας παγώνουν οι πάντες. Στην ίδια χώρα οι αληθινά ανθρωπιστές είναι καταδικασμένοι σε θάνατο. Ένας ριζοσπάστης οικολόγος διαμαρτυρούμενος για τα πειράματα στα ζώα, αρχίζει μετά τη σύλληψη του απεργία πείνας και ενώ βρίσκεται στις 65 μέρες (10/12) κανείς δεν ενδιαφέρεται. Τελικά σ' αυτή την κοινωνία έχει μεγαλύτερη αξία η ζωή ενός δικτάτορα παρά ενός ζώου που δεν έχει κάνει τίποτα σε κανέναν (και μετά αναρωτιούνται κάποιοι γιατί ονομάσαμε την εφημερίδα μας Αϊ Σιχτίρ).

Για ό,τι γίνεται στον κόσμο, χρειάζεται πρώτα να έχουμε την άδεια των φίλων Αμερικάνων. Ειδικά τώρα που έγιναν εκλογές, και οι δημοκρατικοί βγήκαν ενισχυμένοι, έχουμε και την άδεια του δημοκρατικού λαού της Αμερικής. Και ενώ όλοι μιλάνε για ανάλυση αποτελεσμάτων, ελληνικό λόμπυ, σκάνδαλα και πούρα κανέναν δεν αναφέρεται στην αποχή από τις εκλογές που αγγίζει το 65%. Κάποιοι στην Αμερική δεν έχουν αυταπάτες, ξέρουν τη γελοιότητα της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και τουλάχιστον αδιαφορούν. Και η αδιαφορία είναι εύφλεκτη, γιατί ευκολότερα μετατρέπεται σε οργή, απ' ό,τι το κομματικό οργανωμένο "ενδιαφέρον για τα κοινά".

Και για το τέλος μια είδηση που ενδιαφέρει το 64% των ανθρώπων που διαβιούν με 120 χιλιάδες το μήνα. Ο δείκτης Dow Jones του χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης έπεσε 100 μονάδες. Καληνύχτα σας.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΣΥΛΟΥ

Το ζήτημα του πανεπιστημιακού ασύλου βρίσκεται συχνά στην επικαιρότητα, συνήθως κάθε 17 Νοέμβρη. Όμως αυτό το καιρό το συγκεκριμένο ζήτημα αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω των εξελίξεων στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Είναι γνωστή η εισήγηση των πρυτανικών αρχών για κατάργηση του ασύλου κατά της νυχτερινές ώρες, δηλαδή όταν δε παραδίδονται μαθήματα. Η παραπάνω απόφαση συνάντησε την αντίδραση πολλών φοιτητών, αφού θεωρήθηκε ως προσπάθεια σταδιακής κατάργησης του ασύλου.

Στο σημείο αυτό πρέπει να οριοθετήσουμε και να καταστήσουμε σαφές τι εννοεί ο καθένας με τον όρο άσυλο. Υπάρχουν κυρίως δυο γενικές ερμηνείες. Η μια προσδίδει στο άσυλο μόνο ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά και κατά συνέπεια λειτουργεί ως τρόπος διασφάλισης της ελεύθερης διακίνησης της γνώσης όπως αυτή πραγματώνεται μέσα στα πλαίσια του πανεπιστημίου. Μ' αυτό το συλλογισμό δικαιολογήθηκε εκ μέρους των πρυτανικών αρχών της Θεσσαλονίκης η γνωστή απόφαση.

Η άλλη ερμηνεία ξεφεύγει από τα στενά ακαδημαϊκά όρια και αντιλαμβάνεται το πανεπιστήμιο ως μέρος ευρύτερης κοινωνικής, πολιτικής και πολιτιστικής ζύμωσης. Κατά συνέπεια το άσυλο εμφανίζεται ως διασφαλιστής της ελεύθερης έκφρασης, της διακίνησης ιδεών και της αυτοπραγμάτωσης. Είναι ευνόητο ότι υπό αυτή την έννοια στο άσυλο δεν μπορούν να μπαίνουν χρονικά όρια, αφού αντίστοιχα η πολιτική δραστηριότητα δεν γνωρίζει χρονικούς περιορισμούς, ο πολιτισμός δεν ξεχωρίζει μέρα και νύχτα.

Ανεξάρτητα από ποια ερμηνεία υιοθετεί καθένας βλέπουμε ότι ουσιαστικά το άσυλο δε λειτουργεί. Αυτό προκύπτει από πλήθος στοιχείων και γεγονότων. Είναι γνωστό ότι άνθρωποι της ασφάλειας έχουν εισβάλει στα πανεπιστήμια καλυμμένοι πίσω από διάφορες μάσκες (εργατικό προσωπικό, φοιτητές, κτλ.). Υπενθυμίζουμε τις πτήσεις ελικοπτέρων της αστυνομίας πάνω από την πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου.

Βέβαια υπάρχουν και περιπτώσεις που η αστυνομία μπήκε απροκάλυπτα χωρίς να τηρούνται καν οι όροι

που προβλέπει ο νόμος για την άρση του ασύλου (θυμίζουμε την εισβολή της αστυνομίας στην Εστία των Ιωαννίνων και τους ελέγχους στα δωμάτια για ναρκωτικά και την σύλληψη δυο ατόμων για κατοχή).

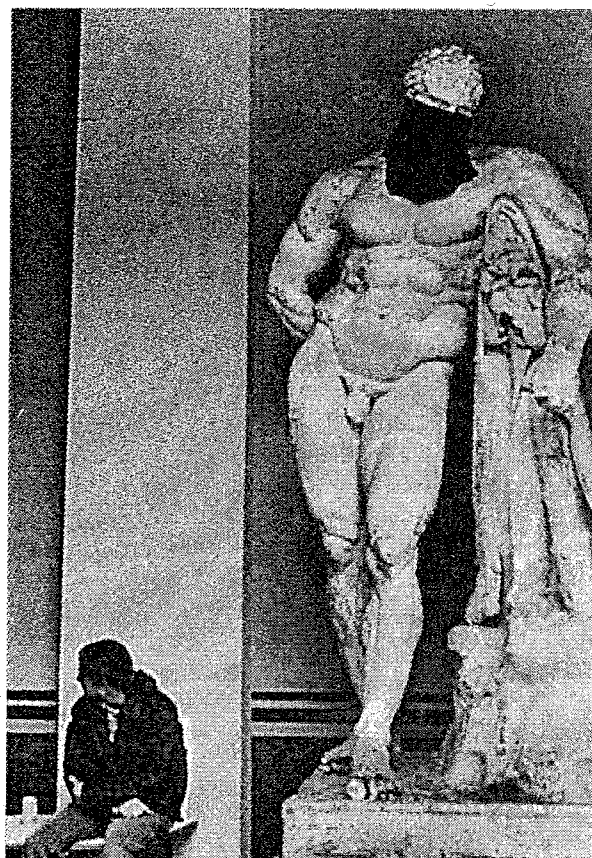
Όμως η ουσία του προβλήματος είναι αλλού. Αν ανατρέξουμε στο πρόσφατο παρελθόν θα βρούμε κάμποσες περιπτώσεις στις οποίες καταπατήθηκε επίσημα το άσυλο. Ενδεικτικά αναφέρουμε την εισβολή αστυνομικών στο Χημείο το 1985 και στο Πολυτεχνείο το 1991 και το 1995. Σε όλες τις περιπτώσεις είχαμε μαζικές συλλήψεις με αποκορύφωμα τη σύλληψη των 504 το Νοέμβριο του 1995. Κάθε επέμβαση της αστυνομίας συνοδευόταν από έντονη παραπληροφόρηση σε βάρος των αγωνιστών. Οι καταστροφές υπερτονίζονταν και μεγαλοποιούνταν, τα αιτήματα των καταληψιών αποσιωπούνταν ενώ δεν έλλειπαν και οι προβοκάτσιες. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι ο εμπρησμός της πρυτανείας του Ε.Μ.Π. από αστυνομικούς και φασίστες που στη συνέχεια χρεώθηκε στους καταληψίες. Με αυτές τις μεθόδους η εξουσία δικαιολογούσε τον αυταρχισμό της στην ήδη κοιμισμένη κοινή γνώμη. Όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να σύρονται πολλά άτομα στα δικαστήρια σε πολλά από τα οποία επιβλήθηκαν εξοντωτικές ποινές.

Αν εξετάσουμε βαθύτερα τα γεγονότα, διαπιστώνουμε ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις μέσα από τις καταλήψεις των πανεπιστημιακών χώρων προβάλλονταν ιδέες και αιτήματα ιδιαίτερα επικίνδυνα για την εξουσία, εκ διαμέτρου αντίθετα προς την αστική νομιμότητα και είχαν πιο διεκδικητικό και δυναμικό χαρακτήρα από συνηθισμένες πολιτικές παρεμβάσεις του αριστερού κυρίως χώρου: διαμαρτυρία για το φόνο του Μιχάλη Καλτζέα το 1985 και για την αθώωση του φονιά αστυνομικού Μελίστα, αλληλεγγύη προς τον αρνητή στράτευσης και απεργό πείνας Κ. Καλαρέμα και συμπάρασταση στους εξεγερμένους φυλακισμένους του Κορυδαλλού το 1995. Οι κινητοποιήσεις αυτές συνοδεύονταν από συγκρούσεις με τα όργανα καταστολής και τους δήθεν "αγανακτισμένους" συμμάχους τους.

Βλέπουμε λοιπόν ότι όταν οι αγωνιζόμενοι έχουν πραγματικά ανάγκη το άσυλο αυτό δεν λειτουργεί. Επομένως τι προστατεύει το άσυλο; Εκδηλώσεις οι οποίες είναι ακίνδυνες για το κράτος. Όταν οι αγώνες απειλούν την πολυπόθητη "κοινωνική ισορροπία", το κράτος δε διστάζει να δείξει το αυταρχικό του πρόσωπο. Τι νόημα έχει να λέμε ότι αξιοποιούμε το άσυλο για

να οργανώσουμε, π.χ. μια συναυλία ή κάποιες πολιτικές συζητήσεις, όταν αυτές θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν χωρίς προβλήματα και εκτός του Πανεπιστημίου ενώ όταν πίσω από το άσυλο οχυρώνονται άτομα που η κριτική τους ξεφεύγει από τα συνηθισμένα όρια των κομματικών και συνδικαλιστικών παρεμβάσεων το καταπατούμε; Μήπως το άσυλο υπάρχει για να δώσει στην εξουσία την επίφαση μιας δημοκρατικής ευαισθησίας η οποία δεν υφίσταται;

Αυτά τα ζητήματα πρέπει να ξεκαθαριστούν πρώτα απ' όλα απ' αυτούς που μάχονται για την υπεράσπιση του ασύλου. Κυρίως οι αριστερές συνδικαλιστικές οργανώσεις των φοιτητών οφείλουν να δώσουν κάποιες εξηγήσεις σχετικά με το τι εννοούν με τον όρο άσυλο και τι επιδιώκουν μέσα απ' αυτό. Είναι αντιφατικό αυτοί που ουσιαστικά, με την σιωπή ή την χλιαρή αντίδρασή τους, επικρότησαν την καταπάτηση του ασύλου στις προηγούμενες περιπτώσεις τώρα να μάχονται με μανία εναντίον στην συρρίκνωσή του. Όσο δε αφορά την εξουσία, ας μην τρέφουμε καμία αυταπάτη. Γι' αυτή το άσυλο θα "λειτουργεί" και θα παραβιάζεται όποτε αυτό τη συμφέρει.

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΓΙΑ ΤΑΞΗ... ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΓΙΑ ΘΑΝΑΤΟ

... Κάτι τρέχει στο χώρο της παιδείας. Καταλήψεις, πορείες, συλλήψεις, ΚΝΑΤ και ΜΑΤ, περιφρουρήσεις είναι λέξεις που ξαναμπαινουν στο καθημερινό μας λεξιλόγιο. Οι αναμνήσεις από τα γεγονότα του Ιούνη και την αντίδραση στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ είναι ακόμα νωπές. Μέσα στο κλίμα σύγχυσης και αποπληροφόρησης που σκοπίμως διατηρούν ΜΜΕ και κόμματα, έρχονται να προστεθούν και οι συλλήψεις αγωνιστών, για παραδειγματισμό σε όσους έχουν ακόμη το "θράσος" της αντίστασης. Ο **Κώστας Μητροπέτρος** βρίσκεται προφυλακισμένος, από τις **18/ 11/ 98**, για την εναντίωση του στα "εκπαιδευτικά νομοσχέδια" όπως και σε ό,τι και όποιους θέλει τους ανθρώπους υποταγμένους. **Ακολουθεί το γράμμα του από τις φυλακές Κορυδαλλού...**

Καλοκαίρι '98... Με μουντιάλ, μουντομπάσκετ, rockwave festival στη Φρεάτιδα, 5-300, εθνικιστικά παραληρήματα του Χριστόδουλου, θερινά τμήματα της βουλής, αστάθεια και πτωτικές τάσεις στα χρηματιστήρια ... Κι όμως, κάπου ανάμεσα στις συμπληγάδες των θεαμάτων, των εξουσιαστικών σχεδιασμών και της αφελούς καλοκαιρινής ξενοιασιάς, υπήρξε και κάτι διαφορετικό:

Ήταν στα μέσα του Ιούνη, που, με αφορμή το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη εκπαιδευτικών (που καταργεί και την επετηρίδα), επίκεντρο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης του Αρσένη και ουσιαστική αιτία της μίζερης και εξαθλιωτικής πραγματικότητας του "Θαυμαστού Καινούριου Κόσμου" της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας, χιλιάδες άνθρωποι (αδιόριστοι εκπαιδευτικοί και πολύ άλλοι) συναντήθηκαν έξω από τα εξεταστικά κέντρα, εκδηλώνοντας την έμπρακτη άρνησή τους στους εκσυγχρονιστικούς σχεδιασμούς καθυπόταξης της ζωής τους.

Σε Θεσσαλονίκη, Σέρρες, Κοζάνη, Γιάννενα, Αργίριο, Λαμία, Χαλκίδα, Αθήνα, Πάτρα, Ρόδο, Κρήτη, η επιθυμία για αντίσταση μετουσιώθηκε σε μια δυναμική σύγκρουση με τις - σε πλήρη εξάρτηση- κατασταλτικές μονάδες του κράτους.

Το ξέσπασμα της οργής ήρθε να καταστρέψει τις λογικές της ηττοπάθειας και της θυματοποίησης και να υποβιβάσει τα επιμερισμένα αιτήματα σε ψιθύρους ενώ οι καθημερινές συλλήψεις δεν κατόρθωσαν να μεταλλάξουν αυτή την οργή σε φόβο. Τα "γυάλινα λάβαρα" μιας διαχωρισμένης αυθαιρέτης και χειραγωγικής "κεντρικής επιτροπής αγώνα" ράγισαν και αυτά. Κι όταν, σύντομα, έγινε σαφές πως οι μέθοδοι "συμβατικού πολέμου" των αστυνομικών διμοιριών δεν επαρκούσαν, έκαναν την εμφάνισή τους ιδεολογήματα περί υποκινήτων, μειψηφιών και ακροκινούμενων ομάδων αλλά και μια σκλη-

ρότερη στάση στην απόδοση κατηγοριών σε συλληφθέντες.

Η αυλαία των γεγονότων ήρθε να πέσει στις 18/ 6, με συγκέντρωση στην πλατεία Κάνιγγος, εξαιτίας της δολοφονικής επίθεσης σε φοιτητή και εκπαιδευτικούς (συμμέτοχους στις κινητοποιήσεις), στις 16/ 6, από οργανωμένους φασίστες (στο γνώριμο ρόλο τους, αυτόν της ελληνόψυχης φάλαγγας εκκαθαρίσεων μεταναστών, διαφορετικών, αγωνιστών, για την επαναφορά της εθνο- κρατικής τάξης). Και τις εκεί συμπλοκές με την αστυνομία, τον τραυματισμό διαδηλωτή από πυροβολισμούς αστυνομικού και τη σύλληψή μου (σε μία απόπειρα να επιβεβαιωθεί και το κρατικό ιδεολόγημα περί ακροκινούμενων ομάδων).

Ήταν λοιπόν τον Ιούνη, που συναντηθήκαμε αρκετοί και διαφορετικοί στους δρόμους γύρω από τα εξεταστικά, μετατρέποντας τους σε χώρους αντιπαράθεσης με την εξουσία. Κι οι στιγμές αυτές είχαν την ιδιαίτερη ζωντάνια και σημασία τους.

Ωστόσο, κάθε έπαρση και θριαμβολογία, σχετικά με τα γεγονότα εκείνων των ημερών, περιττεύουν. Η μερική αμφισβήτηση της κυριαρχίας, η αναμικτή αυτοοργάνωση, η έλλειψη (αυτο)κριτικής για τον εξουσιαστικό ρόλο του καθηγητή μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα και η συνακόλουθη απουσία της μαθητικής νεολαίας, που δεν έβρισκε μάλλον το λόγο να βρεθεί στο πλάι των αυριανών βαθμονόμων της, αποτέλεσαν αξιοσημείωτες αντιφάσεις και προβλήματα αυτού του αγώνα και συνετέλεσαν, σε μεγάλο βαθμό, στην αδυναμία συνέχισής του.

Εκεί στα εξεταστικά, στους δρόμους, στα δικαστήρια και στις συγκεντρώσεις του Ιούνη, βρέθηκα και εγώ, ανάμεσα στους τόσους άλλους έχω .

Η κίνησή μου αυτή βέβαια, ως αναρχικός (δηλαδή φορέας μίας συγκεκριμένης κοινωνικής αντίληψης για την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη με ανατρεπτική δράση και προοπτικές), δεν είχε για αφετηρία της τη συμπαράταξη μου, με συντεχνιακά αιτήματα εξασφάλισης ενός διορισμού, ενός μισθού, μιας θέσης σε ένα ψεύτικο ήλιο αλλά την έμπρακτη αλληλεγγύη μου σε ανθρώπους που ξεπέρασαν τα όρια της απλής διαμαρτυρίας και διεκδίκησης, μετατρέποντας τον αγώνα τους σε σύγκρουση με την κρατική επιβολή. Κι ήταν ακριβώς αυτό, που θέλησε να μου ξεπληρώσει το κράτος με τις βαρύτερες κατηγορίες που μου απέδωσε, μετά τη σύλληψή μου, στις 18/ 6, στην πλατεία Κάνιγγος.

Μάλιστα, "μερμινώντας" ιδιαίτερα για την υπόθεση ενός αναρχικού συλληφθέντα, προχώρησε και παραπέρα. Μετά την έκδοση βουλεύματος, στα τέλη Ιούλη και εντάλματος σύλληψής μου, στα τέλη Σεπτεμβρίου, με προφυλάκισε, στις 18/ 11/ 98.

Η τακτική, βέβαια, της τρομοκρατίας με την ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων, τις συλλήψεις, τις ομηρίες αγωνιστών, τις δίκες και τις καταδίκες, δεν είναι κάτι πρωτοφανές. Χαρακτηρίζει κάθε στιγμή όξυνσης του κοινωνικού - ταξικού πολέμου, στοχεύοντας στη παραδειγματική τιμωρία όσων συλλαμβάνονται και στο συνακόλουθο εκφοβισμό όσων δε δείχνουν διατεθειμένοι να συναινέσουν στην εξαθλίωση και στην υποταγή τους.

Όσο, τουλάχιστον όμως, αφορά εμένα, ας μην τρέφουν οι διώκτες μου την παραμικρή ελπίδα ότι με έχουν οδηγήσει στην όποιοι είδους απόγνωση ή αμφιταλάντευση.

Η συμμετοχή μου, τόσο στα γεγονότα του Ιούνη όσο και σε άλλες εστίες κοινωνικής αντίστασης, σε εξεγέρσεις στο κέντρο της μητρόπολης, σε αγώνες τοπικών κοινωνιών, σε καταλήψεις αλληλεγγύης σε φυλακισμένους αγωνιστές και απεργούς πείνας, σε συλλογικά αντιιεραρχικά εγχειρήματα καθημερινής παρέμβασης και δράσης στις γειτονίες της Αθήνας και του Πειραιά, δεν χαρακτηρίζεται από κάτι το τυχαίο ή το ευκαιριακό. Είναι αποτέλεσμα συνειδητών επιλογών στο πεδίο της ζωής...

Επιλογών που πηγάζουν από...

...Την επιθυμία για συνάντηση με τη ζωντάνια και την ορμή των ανθρώπων που βγαίνουν στο δρόμο οπλισμένοι με την αυτοπεποίθηση του ταξικού τους δικιου.

...Την κατανόηση της θέσης του "άλλου" και την απόπειρα καταστροφής των πλαστών κοινωνικών διαχωρισμών.

...Τη θέληση για εκτροπή μιας γελοίας και ασφυκτικής καθημερινότητας, χαμένων σχολικών εξάωρων, ποινολογιών και αποβολών... ασκήσεων ύφους στο σαλόνι και απαγορεύσεων εξόδου από το σπίτι... "χρυσής ευκαιρίας", κάρτας εργασίας και οχτώωρου κάτεργου... τηλεοπτικής χαύνωσης και "πυρετού" του σαββατόβραδου... μόδας και life style... κάθε είδους πρέζας.

...Την άρνηση της παθητικότητας, της εξατομίκευσης, της ιδιότητας, της χειραγώγησης, της διαμεσολάβησης, της ιεραρχίας, της θεσμικής αλλοτρίωσης, της κυριαρχίας του κράτους.

...Το όραμα για μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης.

Κι αυτές οι επιλογές, συναντούν τον εαυτό τους και στο παρόν (στη συνθήκη ομηρίας μου), μέσα από την ακλόνητη θέλησή μου για αντίσταση και αξιοπρέπεια.

Σήμερα, πέντε μήνες μετά - και με τους καπνούς από τις φωτιές και τα δακρυγόνα του Ιούνη να έχουν από καιρό πια κοπάσει - η επίθεση εναντίον της κοινωνίας, η επίθεση εναντίον μας, συνεχίζεται.

Η φιλοσοφία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης αποζητά, τώρα, την πραγμάτωσή της μέσα στις σχολικές αίθουσες, με τη διαρκή αξιολόγηση, τους διαχωρισμούς, τους αποκλεισμούς, την εξατομίκευση, τη ρουφιανιά, το γλείψιμο και την υποταγή, στην προοπτική δημιουργίας του νέου τύπου εργαζόμενου, του νέου μοντέλου υπηκόου. Ενώ τα βέλη της αναδιάρθρωσης και του εκσυγχρονισμού εξακοντίζονται, με μεγαλύτερη ένταση, προς όλα τα σημεία του κοινωνικού σώματος, για την εδραίωση της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας, με οικονομική λεηλασία, εντατικοποίηση και ελαστικοποίηση της εργασίας, πολλαπλούς κοινωνικούς αποκλεισμούς, ενδυνάμωση του κρατικού μηχανισμού μέσα από την αποκέντρωσή του, περιστολή των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών, ηλεκτρονικό φακέλωμα, επάνδρωση των μηχανισμών καταστολής, αναβάθμιση του ρόλου της αστικής δικαιοσύνης, ανέγερση νέων ιδρυμάτων εγκλεισμού.

Σε αυτόν το κηρυγμένο πόλεμο, καμιά ανακωχή από την πλευρά μας. Με όπλα μας τη συνείδηση, την ιστορική γνώση, την αλληλεγγύη, την αυτενέργεια και την επιθυμία για μια ζωή χωρίς αφέντες και υποτακτικούς, να προχωρήσουμε στη περαιτέρω ανάπτυξη του αγώνα ενάντια στην καταπίεση και στην εκμετάλλευση, ενάντια στους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς. Η ιστορία δε γράφεται χωρίς εμάς. Οι δρόμοι μας περιμένουν...

Ρήξη με ό,τι κατακερματίζει, αλλοτριώνει, καθυποτάσσει και δυναστεύει τη ζωή μας.

Αυτοοργάνωση της καθημερινότητας και των αντιδράσεών μας

Αλληλεγγύη στους διωκόμενους αγωνιστές και όλους όσους ορθώνουν το ανάστημά τους απέναντι στην εξουσία

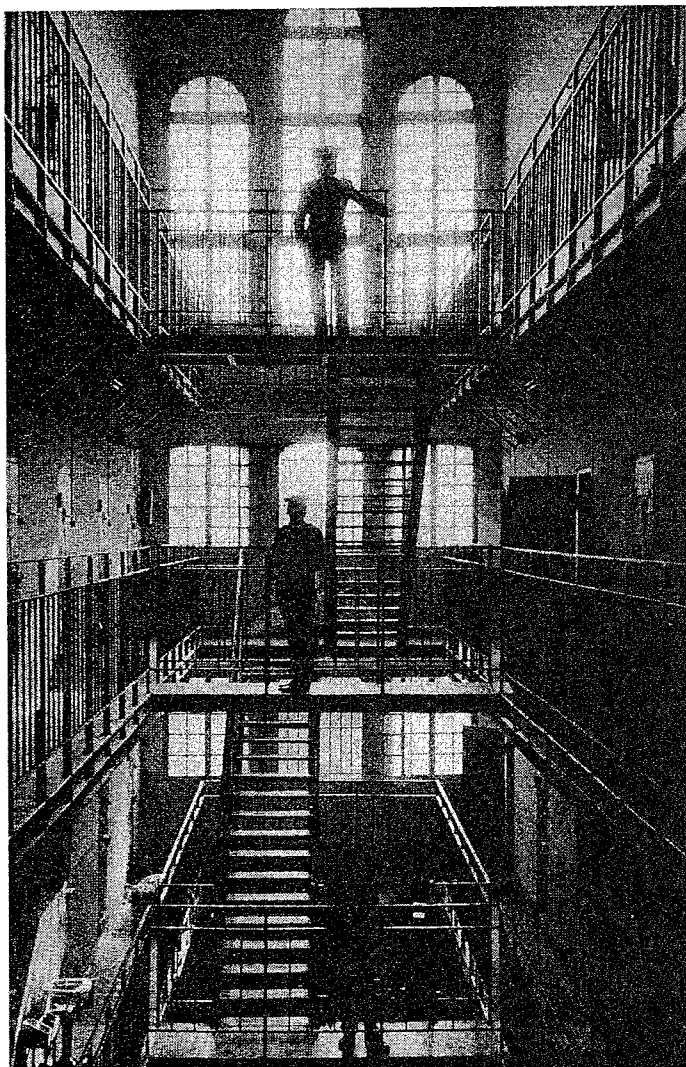
Λευτεριά στον αναρχικό κοινωνικό αγωνιστή Νίκο Μαζιώτη

Λευτεριά σε όλους μας.

Κώστας Μητροπέτρος

23 / 11 / 98

Β' πτέρυγα, φυλακών Κορυδαλλού

ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Στα Βαλκάνια, όπως και σε όλη την Ευρώπη, ο 20ος αιώνας ήταν η απαρχή των μεγάλων αγώνων. Το 19ο αιώνα έχει φανεί η “παντοδυναμία” της νέας ανερχόμενης τάξης (αστική) και το μόνο που έμενε, ήταν η κατάρριψη της φεουδαρχίας-βασιλείας, και η αντικατάστασή της με κάτι εξίσου κερδοφόρο. Για να μοιραστούν οι αγορές, αλλά και για να ελέγχεται καλύτερα ο εσωτερικός εχθρός, ο κόσμος χωρίζεται σε “εθνικά” κράτη και παντού γίνεται προσπάθεια για την εγκαθίδρυση της αστικής δημοκρατίας. Και ο τρόπος για να χωριστούν οι άνθρωποι είναι πάντα κοινός, ο πόλεμος. Αφού πείθουν τους ανθρώπους για την εθνική τους ταυτότητα, που τους ενώνει ανεξαρτήτως ταξικότητας, τους στέλνουν στη σφαγή, ενάντια στους “αλλοεθνείς”.

Τα Βαλκάνια, στις αρχές του αιώνα, χτυπήθηκαν από αυτή την εθνική αρρώστια. Καθώς η οθωμανική αυτοκρατορία καταρρέει, μέσα από τις στάχτες της, γεννιούνται εθνικά ιδεώδη, αλύτρωτες πατρίδες, μεγάλες ιδέες και πολύ... μίσος, πόνος και ξενιτιά.

Ο χάρτης των Βαλκανίων και τις Ευρώπης, χρωσάει τις διακεκομμένες γραμμές του, τα σύνορα, σε αυτές τις εθνοαπελευθερωτικές σφαγές. Ο χώρος που ονομάστηκε Ελλάδα, βρίσκεται στο τελείωμα αυτών των πολέμων, μεγαλύτερος μεν, γεμάτος πρόσφυγες και πόνο δε.

Ειδικά σήμερα που οι ελληνάρες πατριώτες, έχουν να πληρώσουν φόρους για τη φύλαξη των συνόρων από τον εθνικό μας στρατό, φόρους για τη φύλαξη των περιουσιών από την εθνική αστυνομία και φόρους για τη φύλαξη της εκπαίδευσης από “αντεθνικές” ιδέες, και υπάρχουν και οι Αλβανοί που μας κλέβουν τις δουλειές και δεν έχουμε να πληρώσουμε τους φόρους !! Μια νέα μεγάλη Ελλάδα, με εθνική ταυτότητα, δυνατή οικονομία και χωρίς αλβανούς θα μας σώσει. Και η υπόθεση βρωμάει χρήμα και μπαρούτι.... **Κουφάλες**

Η ίδρυση του ελληνικού κράτους, είναι μια ιστορία γραμμένη με αίμα και μετανάστευση. Η πρώτη αναφορά σε μετανάστες, γίνεται την 13/3/1831 από το Καποδίστρια για “τη παροχή γαιών εις Κρήτας πολεμήσαντας υπέρ των δικαίων”. Το πρώτο μεγάλο μεταναστευτικό κύμα, έρχεται το 1866 με 50000 γυναίκοπαιδα από τη Κρήτη. Με τους βαλκανικούς πολέμους και το πρώτο παγκόσμιο από το 1912,

μέχρι τον Ιούνιο του 1921, έχουμε 800000 μετανάστες. Φτιάχνονται για αυτούς 356 συνοικισμοί από τους οποίους 28 σε δημόσιες εκτάσεις, 267 σε εγκατελειμμένα χωριά "αλλόθρησκων", και 61 σε μεγαλοτσιφλίκια, με "ιδιωτική" συμφωνία με τον τσιφλικά. Και ακόμη δεν φτάσαμε στο 1922.

Στο χώρο που ονομάζουμε Τουρκία, ζούσανε μέχρι το 1922, 2 με 2,5 εκατομμύρια έλληνες. Με την ήττα του εθνικού "μας" στρατού, σώνονται 1300000 από τους οποίους 1100000, έρχονται πρόσφυγες, στο χώρο που ονομάζουμε Ελλάδα. Από αυτούς οι "δεόμενοι προστασίας" είναι:

Μικρασιάτες: 550000

Θράκες: 200000

Καπαδόκες: 50000

Κων/πολίται: 60000

Σύνολο: 860000

(205000 οικογένειες)

Η Ελλάδα τότε, είχε 5 εκατομμύρια κατοίκους (350.000 Τούρκοι έφυγαν με την ανταλλαγή πληθυσμών). Στη Μυτιλήνη πάνε οι περισσότεροι, 16750 οικογένειες (7,8% των μεταναστών, 45% των γηγενών) και στην Ηπειρο οι λιγότεροι, 5300 οικογένειες (2,9% > >, 8% των γηγενών, αντίστοιχα).

Για όλους αυτούς θα φροντίσει το υπουργείον περιθάλψεως και ο αμερικάνικος ερυθρός σταυρός (ετοιμαζότανε για τον εμφύλιο), που παρείχε τροφή, για ένα χρόνο, σε 700000 μετανάστες. Για στέγαση των μεταναστών, γίνονται στη πρώτη φάση επιτάξεις σπιτιών (11/11/22) και ταυτόχρονα χτίζονται προσφυγικοί καταυλισμοί. Οι γηγενείς τους βλέπουν με περιέργεια και μερικές φορές με εκθρόνιπτα, φοβούμενοι ότι θα τους πάρουν τις περιουσίες. Οι μετανάστες οργανώνονται σε Συμβούλια, Επιτροπές, Συνδέσμους, Συλλόγους, Σωματεία και Συνεταιρισμούς. Οι πιο σημαντικές οργανώσεις ήταν οι: Τοποτηρητεία Σμύρνης (αρχηγός, τέως αρχιδιάκονος Σμύρνης) με σκοπό τη δημιουργία συνοικισμού Νέας Σμύρνης-Αθήνας. Ιερά μητρόπολις Εφέσου (αρχηγός, αρχιμανδρίτης Ζαχόπουλος) για ζητήματα ανταλλαγής περιουσιών. Κοινή Δημογεροντία Επαρχίας Ιονίου (αρχηγός Γ. Βολιάτης, επιχειρηματίας) για την ανέγερση συνοικισμού Νέου Ιονίου.

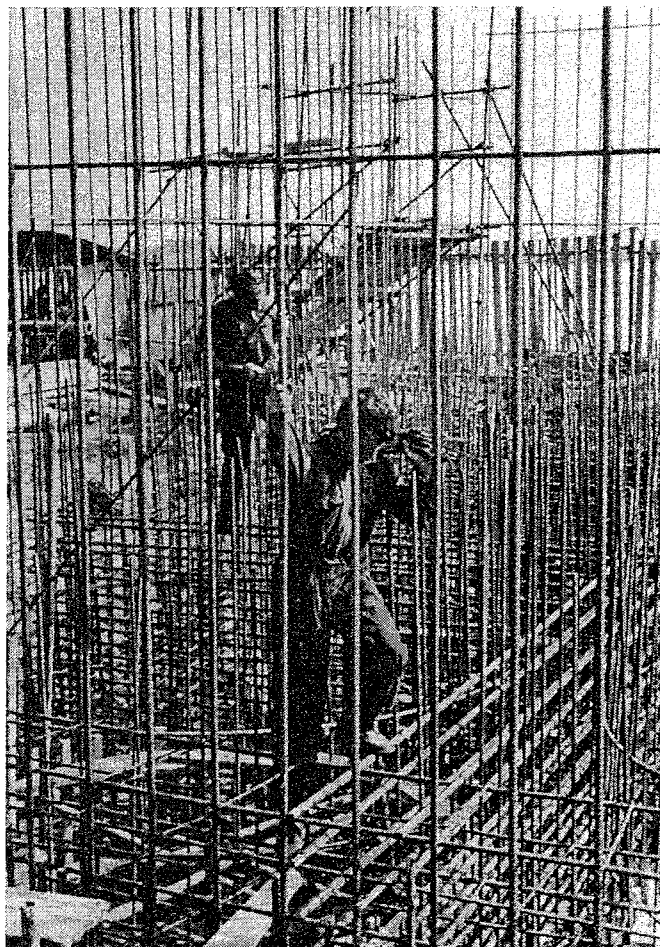
Ο σκοπός αυτών των οργανώσεων, ενώ φαίνεται φιλανθρωπικός ήταν κυρίως για έλεγχο και μη απομάκρυνση των μεταναστών από τη θρησκεία, και για τη χορήγηση δανείων από τους επιχειρηματίες της εποχής, με το αζημίωτο.

«Ελάχιστοι χώροι της Ευρώπης διεξέφυγον τον κίνδυνον της κοινωνικής ανατροπής και αναρχίας... Ητο δε πολύ δεδικοιολογημένος ο φόβος ότι η υπέρ πάντα ταύτα εισροή εις την χώραν εις την χώραν ενός αλλόφρονος πληθυσμού, φεύγοντος την σφαγίν και την καταστροφήν και καταφθάνοντος εις τα ελληνικά παράλια με ελάχιστα ράκη της παλαιάς του υλικής υποστάσεως και με την ψυχκήν κατάφορτον θλίψεως και απογνώσεως, θ' απετέλει το καί-

ριον τελικόν πλήγμα κατά του κοινωνικού αυτής καθεστώτος και θα εδημούργει σάλον κοινωνικόν, του οποίου ουδείς ηδύνατο να προιδή την έκβασιν και τας συνέπειας... Εμπεποτισμένος με μόνα τα ιδανικά της πατρίδος, θρησκείας και οικογενείας, ουδέ προς στιγμίν έτεινεν ευήκοα ώτα εις την παραπλανητικάν προπαγάνδαν.»

Για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης, η ελληνική κυβέρνηση δανείζεται από τράπεζες του εξωτερικού (αγγλικές και αμερικάνικες) ή από τράπεζες του εσωτερικού. Από το 1922 μέχρι το 1930 υπολογίζεται το ύψος των δανείων σε 30304 εκατομμύρια δρχ. **Αυτά τα χρήματα τα πήρε και με το παραπάνω από τους φόρους** των προσφύγων, τις περιουσίες των μουσουλμάνων που ανταλλάχθηκαν και την αύξηση της γεωργικής κυρίως παραγωγής. Στην Ηπειρο για παράδειγμα, από τα 360000 καλλιεργήσιμα στρέμματα το 1922, φτάσαμε στα 810000 στρέμματα το 1931. Ειδικά η καλλιέργεια του καπνού, εισήχθηκε μαζικά στον ελλαδικό χώρο από τους μετανάστες. Αλλά εκτός από τους άμεσους φόρους υπήρξε και η έμμεση εκμετάλλευση. «Αποτέλεσμα του θορύβου τούτου υπήρξεν η μακράν και εξαντλητική συζήτησις του 19 άρθρου του νεαρού ελληνικού συντάγματος εν τη Δ' εθνοσυνέλευσις, κατα την οποίαν πολλοί ελπισμόνησαν την κολοσσαϊάν αλματικάν ύψωσιν των ενοικίων, την σημειωθήσαν το φθι-

νόπων του 1922 και συνεχίστησαν ακαταπαύστως επί μία και πλέον πενταετία και ηγνόησαν εξ άλλου ποιά ήτο η αξία, η πραγματική των εκτάσεων, επί των οποίων ανηγέρθησαν αι ιδιωτικά κατοικία των προσφύγων και εις ποιάς τιμάς επωλήθησαν μετά την Μικρασιατικήν καταστροφήν τα εις τας προεκτάσεις των πόλεων και κομποπόλεων οικόπεδα... Αποτελεί άλλως τε κοινόν μυστικόν ότι αν διτηρήθησαν και μέχρι του 1929 ή 1930 υψηλαί αι τιμαί των ενοικίων και των ακινήτων των μεγάλων πόλεων... ο κύριος συντελεστής της τοιαύτης καταστάσεως υπήρξεν η πρόβλεψις ότι θα εξηναγκάζοντο προς εκπατρισμόν και οι εν Κων/πόλει απομείναντες ομογενείς» (Τα νοίκια δεν έχουν εθνική συνείδηση).

Εκτός από την οικονομική πλευρά της μετανάστευσης υπάρχει και η κοινωνική πλευρά. Αρχικά "εθνολογικά" η Ελλάδα γίνεται το πρώτο μαντρί με 96% "εθνική" ομοιογένεια. Ειδικά σε περιοχές όπως η Μακεδονία και η Θράκη, εκτοπίζονται οι άλλες "εθνότητες" και τη θέση του παίρνει ο "ελληνικός" πληθυσμός. Αλλά και στο επίπεδο της καθημερινότητας ιστορικές είναι οι αλλαγές. Λέξεις μικρασιατικές και έθιμα περνάνε στους ντόπους. Η μαγειρική εμπλουτίζεται από νέες συνταγές, το κλέφτικο τραγούδι συναντάει τη μουσική παράδοση των μεταναστών και γεννιέται το ρεμπέτικο, νέες καλλιέργειες αρχίζουν, διογκώνεται η αστυφιλία κ.α.

ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΣΗΜΕΡΟΝ

Από το 1922, λίγα πράγματα έχουν αλλάξει. Η "εθνική μας" ταυτότητα, ξανά κινδυνεύει να καθεί, από τους πολυάριθμους πρόσφυγες, που έχουν κατακλύσει την Ελλάδα. Σίγουρα υπάρχει διαφορά ανάμεσα στους Μικρασιάτες πρόσφυγες και τους αλβανούς. Αλλά όχι και τόσο μεγάλη, που μας σεβρίζουν...

Η κυριότερη διαφορά είναι ότι οι μεν Μικρασιάτες είχαν "ελληνική" καταγωγή ενώ οι άλλοι όχι. Είναι, το λιγότερο αφελής, να πιστεύει κάποιος στην ύπαρξη "φυλών" και δη ελληνικής φυλής. Και αν ακόμη κάποιος πιστεύει στην ύπαρξη "ελληνικής φυλής" που κατάγεται από την αρχαιότητα, μετά από τόσες χιλιάδες χρόνια "στενών επαφών" με εκατοντάδες "βάρβαρες φυλές" δυστυχώς σταματήσαμε να είμαστε Άριοι. Επειδή όμως υπάρχουν και δημοκράτες πολίτες, πολλοί θα πούνε ότι "έλληνας είναι ο μέτοχος της ελληνικής παιδείας". Αν υποθέσουμε ότι με αυτό δεν εννοούν την αρχαιοελληνική παιδεία, γιατί τότε έπρεπε όλοι να πιστεύουμε στους κεραυνούς, οι διδάσκαλοι να είναι παιδεραστές, να υπάρχει θεσμοθετημένη δουλεία κ.α. (όχι ότι πολλά δεν συνεχίζονται), τότε μέτοχοι της ελληνικής παιδείας (και ίσως του χρηματιστηρίου) είναι οι συνεχιστές της ελληνορθόδοξης παράδοσής μας. Αν και πιστεύω ότι η μόνη παράδοση που έχουμε είναι η κλεφτουριά και τα χαράτσια, νομίζω ότι εννοούνε τη χριστιανική θρησκεία, την ελληνική γλώσσα και την εθνική συνείδηση.

Οι Μικρασιάτες όντως ήταν χριστιανοί στο θρήσκευμά. Και οι αλβανοί όμως... πεινάνε (και η πείνα είναι η πιο διαδεδομένη θρησκεία). Για να μην παρεξηγούμαι, αυτό που εννοώ είναι ότι στη κατάσταση που είναι πιστεύουν... ότι πιστεύει και ο εργοδότης. Μπορεί κάποιος να πει ότι είναι κρυφομουσουλμάνοι τα καθίκια. Τότε δεν θα υπήρχε λόγος να οργανώνει η εκκλησία μας ιεραποστολές, όπως και το Βατικανό αλλά ακόμη όπως και οι ίδιες οι μουσουλμανικές οργανώσεις (πρώην τσιράκια της CIA). Σίγουρα δεν είναι πορωμένοι χριστιανοί αλλά πιστεύουνε ότι κάπως θα βρουνε να φάνε.

Η ελληνική γλώσσα σήμερα σίγουρα διαφέρει από αυτή που μιλάγε ο Δημοσθένης. Εκτός από τις εκατοντάδες ξενόφερτες λέξεις που χρησιμοποιούμε (έχει σκεφτεί κάποιος η διάλεκτος των Ηπειρωτών και όχι μόνο, πόσες λέξεις έχει δανειστεί) και οι αλβανοί έχουν πολλές αρχαιοελληνικές λέξεις. Και αν κάποιος ισχυριστεί ότι οι Μικρασιάτες είχαν τα ελληνικά μητρική γλώσσα και για τους Αλβανούς πρόσφυγες, έχουν μητρική γλώσσα και νομίζω ότι τα μιλάνε καλύτερα από πολλούς Έλληνες. Και αν κάποιος ισχυριστεί ότι μιλάνε και τα αλβανικά δεν έχει παρά να μιλήσει στους γέρους και τις γριές μικρασιάτες που ακόμα αναμεταξύ τους μιλάνε τούρκικά. Εκτός αυτού αν κάποιος Έλληνας σήμερα γυρνούσε στο 1922 έκπληκτος θα έβλεπε ότι οι Έλληνες μιλούσαν μια γλώσσα τόσο

Τουρκο-Αρβανίτο-Ρουμανο-Ιταλο-Εβραίο-ελληνική που δεν θα καταλάβαινε ΓΡΙ!!!!

Και τελειώνουμε, στη κυριολεξία, με τον όρο εθνική συνείδηση. Τί να 'ναι τούτο. Μην είναι οι κάμποι, τα βουνά...Οι Μικρασιάτες, όντως έκαναν το λάθος και θεώρησαν τον ελληνικό στρατό ως απελευθερωτικό, και δώχτηκαν για αυτό. Και σίγουρα είχαν κάποιες διαφορές που τους ξεχώριζαν από τις άλλες "φυλές". Αλλά έχουν και μια ιστορία αιώνων, κοινωνικής οργάνωσης στα παράλια. Αλλά και πόσοι αλβανοί, και μιλάμε για γνωστούς οπλαρχηγούς, δεν έδωσαν "ως τη τελευταία ρανίδα αίματος" στις εξεγέρσεις ενάντια στους προύχοντες(πολλών εθνοκυριότητες) της τουρκοκρατίας. Αλλά και στην επανάσταση του 1821, πόσοι πέθαναν για λευτεριά, πριν η επίσημη ιστορία την χαρακτηρίσει εθνικοαπελευθερωτική. Και πόσοι συμμετείχαν στη Β' σφαγή ενάντια στους φασίστες. Και αν είστε ανιστόρητοι και δεν πείθεστε, οι αλβανοί είναι οι μόνοι στην Ευρώπη, και τιμή τους, που δεν έχουν εθνική συνείδηση. Το κράτος τους ιδρύθηκε το 1913 και ακόμη προσπαθεί να τους πείσουν να είναι περήφανοι που γεννήθηκαν αλβανοί, λες και δεν είναι...

Αλλά και οι ελληνάρες που είναι περήφανοι για το αίμα τους, αναρωτηθήκανε ποτέ ποίοι τους το πίνουν με τους φόρους. Και σκεφτήκανε ποτέ γιατί να τιμάνε τη σημαία, ενώ οι "άλλοι" έχουν στα καράβια Παναμέζικη...

Πάντα η προσφυγιά φέρνει κοινωνικές ανακατατάξεις. Είναι διαφορετικό να μιλάμε για ένα εκατομμύριο πρόσφυγες σε πέντε εκατομμύρια γηγενείς και για 450000 πρόσφυγες σε 10 εκατομμύρια γηγενείς. Πολλοί υποστηρίζουν ότι οι Μικρασιάτες είχαν ένα "επίπεδο" και συμφωνούμε. Ξεκινάμε όμως ότι οι γηγενείς τότε ήταν "αλβανοί" αφού στην επαρχία τους κοροϊδεύανε που έτρωγαν με μαχαίρι και προούνι. Πολλοί υποστηρίζουν ότι οι αλβανοί φταίνε για

την εγκληματικότητα. Σύμφωνα όμως, με τα επίσημα στοιχεία των μπάτσων, συμβάλλουν σε μικρότερο ποσοστό από αυτό που αναλογεί στο πληθυσμό τους. Εκτός αυτού και με τους Μικρασιάτες, δημιουργήθηκαν στις μεγάλες πόλεις, γκέτο με πουτάνες, ναρκωτικά, μπουζούκια και ... μυστικούς.

Αλλά και στο επίπεδο της παραγωγικότητας, όπως είδαμε οι Μικρασιάτες "ξεχρέωσαν" τα δάνεια του κράτους αυξάνοντας την "εθνική" παραγωγή. Έχετε πάει ποτέ στα χωράφια να δείτε σε ποιούς στηρίζεται η αγροτική και κτηνοτροφική παραγωγή της Ελλάδας, και όταν αντιδρούνε για τα μεροκάματα που παίρνουν με τι ευκολία τους απελαύνουν (το λιγότερο).

Όπως και τότε, οι πρόσφυγες αντιμετωπίζονται με ρατσισμό από τους υπέρ πατριώτες, με χριστιανική κατανόηση από τους δημοκράτες πατριώτες, και ως λούμπεν στοιχεία από τους πατριώτες...του λαού.

Στο άρθρο χρησιμοποιείται μόνο ο όρος πρόσφυγες, σκόπιμα. Διαβάζουμε στο λεξικό πολιτικών επιστημών ότι Μετανάστης είναι αυτός που δεν σκοπεύει να μείνει μόνιμα στη χώρα που πάει. Ενώ Πρόσφυγας είναι αυτός που για πολιτικές ή κοινωνικές συνθήκες αναγκάζεται να φύγει για πάντα από τη χώρα του. Οι Μικρασιάτες ήταν πρόσφυγες, γιατί αφού υποστηρίξαν τον ελληνικό στρατό και έχασαν τους κυνηγήσανε οι τούρκοι, παρόλο που ήθελαν να μείνουν. Και οι αλβανοί είναι πρόσφυγες, γιατί αφού διάλεξαν(;) τον εξουσιαστικό κομμουνισμό χάσανε, όπως χάσανε και από τις δημοκρατικές τράπεζες και βρέθηκαν σε εμφύλιο και δουλεία-εύουν τώρα για το κάθε μαλάκα-αφεντικό, παρόλο που ήθελαν να είναι τώρα σπία τους.

Το ελληνικό κράτος και κεφάλαιο, σπέρνουν διαχωρισμούς ανάμεσα μας για να θερίσουν κέρδη. Στο χέρι μας είναι να θερίσουν... καταγίδες. Για αυτούς τους πρόσφυγες, χρησιμοποιείται μια νέα Οργουελια-

νή γλώσσα που τους ονομάζει μετανάστες. Που τις απελάσεις τις ονομάζει επαναπροωθήσεις, τα μηδαμνά μεροκάματα τα ονομάζει "τους δώσαμε ψωμί να φάνε", το σημάδι στο ψαχνό-εκπυρσοκροτήσεις όπλων, τους κλέφτες - αλβανούς, το ιερόν της ιδιοκτησίας-δικαιολόγηση δολοφονιών, Μ.Μ.Ε.-Μονάδες Μάχιμων Ελληνάρων, αίσθημα ασφάλειας-αστυνομική τρομοκρατία,..... και έλληνες-είστε και φαίνεστε!!!

Μετά από αυτά, ίσως κάποιος να προβληματιστεί γιατί αντιμετωπίζουμε τους Αλβανούς πρόσφυγες έτσι; Και η απάντηση είναι απλή!!!**Συμφέρει το ντόπιο κεφάλαιο η παράνομη είσοδος των προσφύγων, και το ελληνικό κράτος, δεν έπαψε ούτε μια στιγμή να λιμπίζεται και να ετοιμάζει την εισβολή στην Αλβανία...**

ΑΙ ΣΙΚΤΙΡ ,

1922 ή 200...; μ.χ. «Την 11ην και 30' της σήμερον εις τον παρά Γουδί κώρον εξετελέσθη εν πλήρει στρατιωτική τάξει η θανατική εκτέλεσις των εξ καταδικασθέντων υπό του Εκτάκτου Επαναστατικού Δικαστηρίου υπευθύνων της Αλβανικής καταστροφής, ήτοι των απαρτισάντων το συμβούλιον των πέντε πολιτικών: Σημίτη, Καραμανλή, Κωστόπουλου, Τσοβόλα και Παπαρήγα και του αρχιστρατήγου της ήττης Χριστόδουλου. Της εκτελέσεως προηγήθη στρατιωτική καθαίρεσις και η θεία μετάληψις εις τας φυλακάς Αβέρωφ. Προ της εκτελέσεως οι κατάδικοι ερωτηθέντες περί της υστάτης θελήσεώς των ουδέν είπων.... Η αγαλλίασις της κοινωνικής ανατροπής και αναρχίας, ευρίσκετο εις τας θύρας μας. Γιортάστε το».

ΟΡΓΙΣΜΕΝΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΟΙ

Ακολουθεί μια καταγραφή ειδήσεων, σχολίων, άρθρων και διαφημίσεων, από το τοπικό τύπο... μίας κοντινής εποχής. Τα ονόματα από τις τοπικές ειδήσεις, δεν δίνονται, γιατί όπως μάθαμε ακόμη διατηρούνται οικονομικές διαφορές... από τότε.

Στο τέλος του 19ου αιώνα, η αστική τάξη βγαίνει νικήτρια από τις επαναστάσεις που συγκλονίζουν την Ευρώπη, και ετοιμάζεται για το μοίρασμα των αγορών και τη πώληση σκληρής... εθνικότητας:

«Εν Γαλλία, εν αρχή του ενεστώτος αιώνος, μετά το πέρας των μεγάλων παραχών και του συστήματος της τρομοκρατίαςΗ αξιοπρέπεια της θρησκείας ετιμήθη ανθίς δημοσία, συγχρόνως δε η πατρίς προσηγορίσατο εξ αυτού τούτου του γεγονότος θαυμάσιας ωφελείας» και «Η επιτροπή αποκαλύπτει πάσας τας ελλείψεις της εν Πετρούπολει αστυνομίας, κατά μεμφομένη σφοδρώς της πλεονεξίας των αστυνομικών υπαλλήλων.» Αυτή η κατάσταση γεννάει αντιδράσεις, έστω και ατομικές ενέργειες, άνευ αρχών...

«Ο ανεπιός του Σουδόβση (άρχοντας) ιάθη τελείως και παρέχει μέγιστην τη αστυνομία συνδρομία προς ανακάλυψιν των δολοφόνων» Αλλά και στην Ελλάδα φαίνεται ότι οι νέοι δε γουστάρουν το στρατό «Το μυστήριον της αποκτήσεως μαχίμου στρατού εν Ελλάδι δεν έγκειται εις την πολυετήν θητείαν, αλλά εις την ηθικοποίησην, αρχόμενην εκ των παργάνων της πνευματικής και σωματικής του νεανίου διαπλάσεως» [Μάιος 1884]

Και περνάνε τα χρόνια, και ενώ τελειώνουν παντού οι πόλεμοι η Ελλάς θέλει και άλλο. «Η Ελλάς προσανατολίσθαι εις την οδόν της εθνικής αναγεννήσεως και αποκαταστάσεως μετά τους ενδόξους πολέμους κατά των προαιώνιων εχθρών, εχαιρέτισεν εκθύμως την ίδρυσην και πρόοδον εις διάφορα κέντρα του Σώματος των νεαρών στρατιωτών, άξιων των ύμνων ενός νέου Πινδάρου. ΜΗΤΕΡΕΣ! Μιμηθήτε το σύνθημα της Σπαρτιάτιδος: "Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ

ΤΑΣ" Ως και το θέατρο συμβάλει στην εθνική υπόθεση «Προχθές εις τους καταυλισμούς του στρατού, επι προχείρου σκηνής, επανελήφθη το επίκαιρον εθνικό δράμα" Η ανάστασις της Ελλάδος" Ενώ όλοι μιλάνε για ανάσταση, οι εργάτες οργανώνονται για... επανάσταση (δεν υπήρχε ΚΚΕ ακόμη για να τους μαντρώνει) «ΤΟ Α' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ... Τα τρία μεγαλύτερα Εργατικά κέντρα της Ελλάδος, Πειραιώς, Αθηνών και Θεσσαλονίκης... Με κατεύθυνσιν καθαρώς εργατικής και ικανάς επομένως να εκφράζουν την γνώμην και την θέλησιν των εργατικών μαζών....

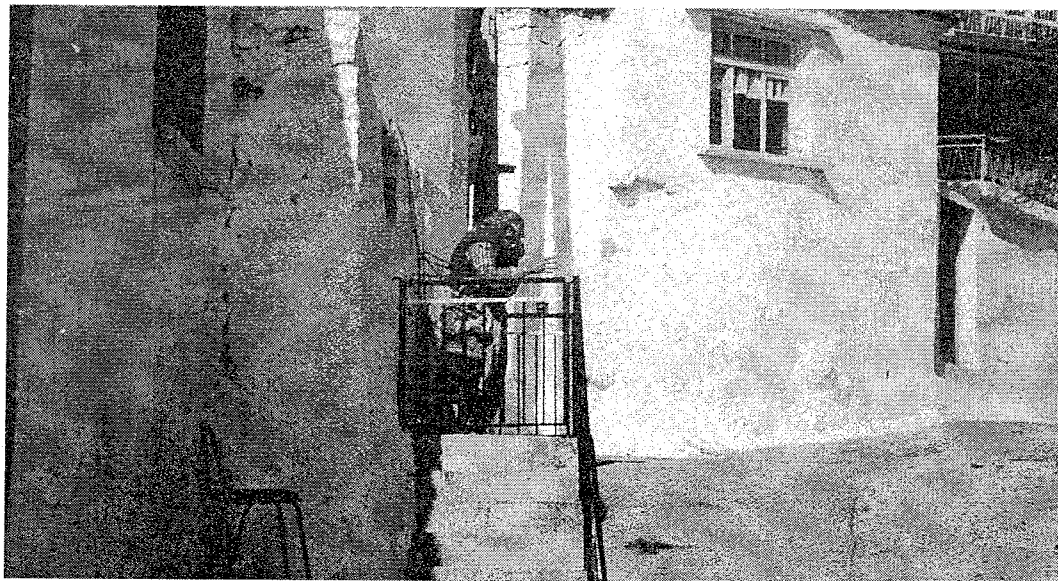
Ο σπουδαιότερος σταθμός της διοργανώσεως της κοινωνίας μας επι τη βάσει των τάξεων» αστική τάξη δεν ανησυχεί ακόμη και οργανώνει την (νόμιμη) ανταλλαγή πληθυσμών. Για να εξασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξουν αργότερα διεκδικήσεις, αφήνει τους μουσουλμάνους να πουλήσουν τις περιουσίες τους

«ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ-ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ, Περι άρσεως της απαγορεύσεως... ως προς την υπο του Χουσεϊν Μ. κατοίκου Ιωαννίνων, προς τον Δημήτριον Π. κάτοικον Αρτης, τον εν τη πεδιάδι Αρτης, και εν τη θέσει Τοπ Αλτί Ιμαρέτ, κείμενων κτημάτων του>> Όλοι πιστεύουνε στη νίκη «ΖΑΧΑΡΟ ΠΛΑΣΤΕΙΩΝ & ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΩΝ " ΧΑΙ ΛΑΙΦ"» [ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1918]

2 χρόνια μετά, η Ελλάς φαίνεται να μη μπορεί να αντέξει και άλλον πόλεμο.

«Η κατάσταση της Α.Μ. του βασιλέως Αλεξάνδρου εξακολουθεί και είνε κρίσιμος. Κατα τη χθεσινήν νύχτα κατελήφθη υπο σφοδρού ρίγους» [1920]

Ο πόλεμος χάνεται και πλήθος εξαθλιωμένων προσφύγων αρχίζουν να φτάνουν στην "ελεύθερη Ελλάδα". Οι έξη "ένοχοι" εκτελούνται στο Γουδί, και η Ελλάς προσπαθεί να εκσυγχρονιστεί, με δάνεια. «Η τιμή της εκδόσεως του προφυγικού δανείου κατά τα νεωτέρας πληροφορίας θα είναι

ούτε κατωτέρα των.... ούτε ανωτέρα των.... ο δε τόκος ούχι ανώτερος των...»
[1923]

Πολλοί εκμεταλλεύονται ποικιλοτρόπως αυτή τη νέα κατάσταση «Κάρολος Αμερικάνος ξεγυμνώνει τις προσφυγοπούλες, τα κορμιά των νεανίδων της Θράκης και της λαγγεμένης ανατολής, και θαυμάζει τις γραμμές των παρθενικών κορμιών και περνά για εκατομμυριούχος... θεωρείται επίσημος γαμβρός.... Κατόρθωσε ακόμη να απατά αρκετούς σαράφηδες προπεξοφλών ψεύτικα τσεκ». Ευτυχώς υπάρχουν και οι ρουφιάνοι για την αντιμετώπιση της διαφθοράς «Το κέντρον Ασφάλειας Ηπείρου ανακοινώνει ότι ο διευθυντής αυτού, δέχεται ακροάσεις καθ' εκάστην μεσημβρίαν και ώρα 5-9»
[1923]

Τα οικονομικά του κράτους συνεχίζουν να είναι χάλια, και προτείνονται απο τους "συμμάχους" λύσεις «Εκ Γενεύης ο κ. Μπουκούρ ανέγνωσε την έκθεσιν της οικονομικής επιτροπής επι της αποκαταστάσεως των προσφύγων... να συζητηθή η παροχή του συμπληρωματικού δανείου». Αλλά και ο κόσμος δεν αντέχει άλλο τη φτώχεια «Η συμμορία Τσόγγη απηλευθέρωσε και τον έτερον των αιχμαλωτισθέντων υπ' αυτής πολιτών κατα την Μ.

Πέμπτη», «Οι δράσται θραυσάντες το παράθυρον εισήλθον νύκτωρ και βασάνισαν τους ενοίκους αφήρεσαν 20.000 δραχμάς και διάφορα αντικείμενα», «θα γίνει η διανομή τωνεναπομεινάντων δωρών, Ερυθρός Σταυρός», η διαφθορά χτυπάει ακόμα και τους εκπροσώπους του... θεού «Εναντίον του Ηγουμένου του προφήτου Ηλίου απηγγέλη κατηγορία επι συνεργεία εις την ληστείαν της Πέτρας». Η κατάσταση, ειδικά στα σύνορα με Αλβανία, έχει φτάσει στο απροχώρητο και η πολιτική ηγεσία κάνει ότι μπορεί, «Όταν ο κ Πάγκαλος ως πρόεδρος της δημοκρατίας προ δύο μηνών ήλθε εις τα Ιωάννινα ήκουσε τας θερμότερας εκκλήσεις των Ηπειρωτών διά την ασφάλειαν του τόπου των, υπεσχέθη ότι θα ελάμβανε δραστικότερα μέτρα».

Η όλη κατάσταση κάνει κακό στην υγεία, και ρίχνει πολλούς στο κάπνισμα «Εν έτει 1924 απεβίωσαν εν όλω εκ φθίσεως 52, εν έτει 1925.... 47», «Ευρέθη ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ το φάρμακον το θα σας απαλλάξη αμέσως απο το ΑΣΘΜΑ... θα διανεμηθώσι δωρεάν απ' όλα τα εν ελλάδι φαρμακεία δείγματα του φημισμένου ΑΣΘΜΑΝΤΟΡ». Αλλά η φτώχεια κάνει κακό και στα νεύρα «ΑΔΙΚΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ. Το ενταύθα γραφείον εποικισμού επεξήτη-

σεν και επέτυχεν όπως παραχωρηθούν εκ των υπό την διαχείρησιν της Εθνικής τραπέζης κτημάτων 55 στρέμματα καλλιεργημένων λαχανόκηπων ίνα παραδοθούν εις τους πρόσφυγας προς εγκατάστασιν αυτών. Αλλά οι λαχανόκηποι ούτοι απο μακροτάτης σειράς ετών , απο δεκαετηρίδων ολόκληρων, καλλιεργούνται αδιαλείπτως και άνευ μεταβολής τινός υπο διαφόρων εντοπίων ... Επαπειλούνται να προκαλέση σοβαρωτάτας προστριβάς και θλιβερώτατα επεισόδια», «Ανακοίνωσις. Το γραφείον μας αναλαμβάνει την διεκπεραίωσιν πάσης φύσεως Διοικητικής υποθέσεως ήτοι φορολογικά, έκδοσιν διαβατηρίων , προσφυγικά, συντάξεις θυμάτων πολέμων ως και υποθέσεις αφορώσας τα ανταλλάξιμα κτήματα»
[1926]

Για να λυθούν οι οικονομικές διαφορές ντόπιων και προσφύγων , αρχίζουν τις ενοικιάσεις «Ο πρόεδρος της κοινότητος Κουκουλίου διακηρύττει ότι εκτίθεται εις επαναληπτικήν πλειοδοτικήν δημοπρασίαν εν Ιωαννίνοις η ενοικίασις τω θερινών κοινοτικών βοσκών " Αστράκα" κεχορισμένων εις δύο στάνας» και «Αι ιδιοκτήται των λειβαδίων Γρεμενίτσης και Στρεβίνης ...ότι μετά τας αποφάσεις της επιτροπής Άπαλλοτριώσεων αι τυχόν προϋπάρχουσαι

σχέσεις επί των εξαιρεθεισών εκτάσεων κατηργήθησαν αι δε εν λόγω βοσκαί φυλάσσονται παρ' εντεταλμένων αγροφυλάκων».

Όταν δεν έφταναν τα λεφτά του κράτους, υπήρχαν οι έμμεσοι φόροι ή οι έλληνες μετανάστες που πλούτιζαν σε καθεστώτα, απαρτχάιντ «Το γεωργικόν επιμελητήριο Ιωαννίνων λαβων γνώσιν ου η ενταύθα Οικονομική Εφορεία ζητεί όπως καταβληθή χαρτόσημον... εις τας μεταξύ Κτηνοτρόφων και Γαλακτεμπόρων συμβάσεις Αστικού Δικαίου» και «Ο υπουργός των εσωτερικών... εκφράζει την ευαρέσκειάν και εις τον εν Ν.Αφρική διανέμοντα Τζών Κώστας καταγόμενον εκ της κοινότητος Λεία, διότι εδωρησάτο 150 λίρες υπέρ της κοινότητος ταύτης προς ανέγερσιν σχολείου» και «Η επιτροπή εράνων απετάθη δι' επιστολής και προς τον ζάμπλουτων Ηπειρώτην κ. Κ. Στεφάνου, του οποίου εξήτησεν επίσης την οικονομικήν ενίσχυσιν υπέρ του νοσοκομείου Φιλιατών». Με αυτά τα έργα πάντα πλούτιζαν πολλοί «Σκανδαλώδης υπόθεσις έλαβεν χώραν ενταύθα περί της δημοπρασίας προμηθείας διακοσίων είκοσι πέντε χιλιάδων δραχμών κεράμων συνήθους εγχωρίου τύπου προοριζομένων διά την στέγασιν προσφυγικών συννοικισμών Ιωαννίνων». Η διαφθορά στη δημοσία ζωή, αγγίζει και την οικογένεια «Η ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ- Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΣΩΝΥΜΟΙ ΟΙΚΟΙ» και «Ιατρός Δερματολόγος Αφροδισιολόγος-Διαθερμία» την πατρίδα «Σήμερον 1η Αυγούστου αι κομμουνισταί εις όλον τον κόσμον θα αποπειραθούν την δημιουργίαν ταραχών. Επι τη προόψει ταύτη η Αστυνομία, κατόπιν κυβερνητικής διαταγής, τόσον ενταύθα όσον και εις τας επαρχίας

απηγόρευσε πάσαν συγκέντρωσιν και ελήφθησαν και άλλα μέτρα προς τήρησιν της τάξεως», την επόμενη μέρα «Απολύτως ήσυχως η χθεσινή μέρα. Αι κομμουνισταί ανίκανοι να διασαλεύσουν την δημοσίαν τάξιν προ της ισχυράς πυγμής του κράτους» (τότε το ΚΚΕ δεν συνεργαζόταν με τα ΜΑΤ για καταστολή διαδηλώσεων), και την αστυνομία «Σταθμάρχης χωροφυλακής κατηγγέλθη υπο των κατοίκων χωρίου Ζαγορίου δια διαφόρους παρανόμους ενεργείας του... Η απαρίθμησις παρεμφερών παρανόμων ενεργειών θα απήτει ατεύνητον σειράν άρθρων». Εντυχώς υπάρχουν και οι αγανακτισμένοι πολίτες, που παίρνουν το νόμο στα χέρια τους «ΦΟΝΟΣ ΕΠΙ ΚΕΚΗΡΥΓΜΕΝΟΥ ΛΗΣΤΟΥ ΥΠΟ ΙΔΙΩΤΟΥ ΕΜΠΙΣΤΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ... Ο Τζεμάλη Μέτε ήτο Τουρκοαλβανός ... ήτο επικεκληρωμένος αντί 200 χιλιάδων δραχμών απο τις 31/10/1927». Πιθανότητα η κεφαλή του ληστού να μεταφερθή εντός της σήμερον ενταύθα». Δεν έχουν αλλάξει πολλά πράγματα από τότε. Για αυτό αντιμετωπίστε τις αργώσεις που φέρουν οι πρόσφυγες «Βλενόροια, παίρνομεν δίοσμο, φύλλα κιδωνιάς... βράζομεν και πίνομεν τον ζωμόν.- Ονειρώξεις, βράζομεν φύλλα ροδακινιάς κι έπειτα πίνομεν το υγρόν». Προσέχετε την οικογένειά σας «Πίνετε Γάλα Τροφός δια να είσθε πάντοτε υγείς. Δώσατε και στα παιδιά σας Γάλα Τροφός δια να γίνωσιν εύρωστα». Κάντε ένα τσιγαράκι «Καπνίσате όλοι με φανατισμό τα νέα υπέροχα σιγαρέττα, ΡΑΔΙΟΝ». ΚΑΙ ΠΑΜΕ ΟΛΟΙ ΝΑ ΚΥΝΗΓΗΣΟΥΜΕ ΑΛΒΑΝΟΥΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Για τη συγγραφή του άρθρου «Ο χαλασμός των Ιωαννίνων» χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία από τα παρακάτω:

- α) Τα Γιάννινα (Κώστα Γ. Φωτόπουλου)
- β) Ιωαννίνων εγκώμιον (Αναστάσιος Ι. Παπασταύρος)
- γ) Ηπειρωτικός Αγών (Δεκέμβρης - 1945)
- ε) Άπαντα (Δημήτρη Στ. Σαλαμάγκα)

Για τη συγγραφή του άρθρου «Το προσφυγικό ζήτημα» χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία από τα παρακάτω:

- α) ΠΩΣ ΟΡΓΑΝΩΘΗ Ο ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ (Η «Παμπροσφυγική»)
- β) Η Ελλάς χωρίς τους πρόσφυγας (Α.Ι. Αιγίδου)
- γ) Το προσφυγικόν ζήτημα (Α. Μπακαλμπάση)
- δ) Το προσφυγικό πρόβλημα απο ιστορικής, νομικής και κρατικής απόψεως (Αθ. Πρωτονοτάριου)

Εφημερίδες:

- α) Αγροτική Ηχώ.
- β) Το Βέλος.
- γ) Ελεύθερον Βήμα.
- δ) Ηπειρωτικός Αγών.

CLONING CLOWNS

Η Ντόλλυ και η Πόλλυ δεν διαφέρουν και πολύ από τις άλλες προβατίνες αν εξαιρέσεις βέβαια το γεγονός ότι δεν γεννήθηκαν σε στάνη. Ο δρ Σίντ προφανώς δεν θα ήταν το πρότυπο της Μαίρη Σέλλεϊ για τον δρ. Φράνκενσταϊν, χώρια του ότι πέφτει και ακριβός (10.000\$ το κομμάτι), αλλά που καιρός για ρομαντισμούς. Κάπου άκουσα ότι μέχρι και ο Λένιν μπορεί να κλωνοποιηθεί σε στυλ Jurassic Park γεγονός που κάνει τους κομμουνιστές να ελπίζουν σε μια κλωνοποίησή της Οκτωμβριανής Επανάστασης.

Πληροφορούμενος όλα αυτά συνηθειτοποίησα το πόσο πίσω βρίσκονται οι θετικές επιστήμες σε σχέση με την κοινωνική πραγματικότητα. Ενώ οι επιστήμονες ιδρώναν στα εργαστήρια τους να κλωνοποιήσουν αρνιά και κατσίκια η εξουσία χρόνια τώρα κλωνοποιεί συνειδήσεις.

«Όλη η φιλοσοφία του κράτους και των θεσμών εκεί αποβλέπει, στο να κάνει τον μέσο πολίτη να αισθάνεται περήφανος που είναι τέτοιος»*. Η κοινωνική κλωνοποίηση αποτελεί μια εφ' όρου ζωής διαδικασία. Ξεκινά από την οικογένεια όπου όλα τα παιδάκια μαθαίνουν να σέβονται και να μιμούνται όποιον γαμά και δέρνει όπως ο πατέρας αφέντης. Εν συνεχεία στο σχολείο, που αποτελεί μικρογραφία-κλώνος της κοινωνίας, μαθαίνουν από πρώτο χερί τους νόμους και τους θεσμούς, την υπακοή σε αυτούς και το να ζουν αποκλειστικά μέσα στα πλαίσια που αυτοί ορίζουν με «τάξη και ασφάλεια». Στην εκκλησία διδάσκεται τον δογματισμό και την παθητικότητα (αν διαβάσετε τας Γραφάς θα δείτε πως ο Θεός τέτοιος τεμπελχανάς ήταν που βαριόταν να φτιάξει κάτι πρωτότυπο και απλά μας κλωνοποίησε «καθ' εικόνα και ομοίωσή του». Όταν τα αγοράκια γίνονται δια νόμου άντρακλες πηγαίνουν στο στρατό όπου εκεί τους εμφυτεύονται τα γονίδια της υπακοής, της ρουφιανιάς, της ομοιομορφίας κ.α. Η επιτυχία δε αυτού του θεσμού κλωνοποίησης είναι τόσο μεγάλη που τελευταία σκέφτονται να τον επεκτείνουν και στα κοριτσάκια. Επίσης υπάρχει πάντα και ο θεσμός των ΜΜΕ όπου βασικά διδίδονται μερικά από τα πιο ιερά «δικαιώματα» του πολίτη, όπως αυτά της κατανάλωσης και της ιδιοκτησίας. Αν δε κάποιος παρεκτραπεί υπάρχουν εκλεκτά φρούτα από το μπατσικό και δικαστικό κλωνομποστάκι για να τον συνετίσουν.

Βέβαια υπάρχουν πολλές ποικιλίες κλώνων. Όμως όλες μοιάζουν με τις ποικιλίες των ψηφοφόρων. Μπορεί δηλαδή να υπάρχουν ομάδες κλωνοψηφοφόρων

που ψηφίζουν τον τάδε ή τον δείνα, αλλά το τι ψηφίζουν έχει δευτερεύουσα σημασία. Το σημαντικό είναι ότι ψηφίζουν και με αυτή τους την ενέργεια στηρίζουν το υπάρχον πολιτικό σύστημα. Έτσι και με τους υπόλοιπους κλώνους. Άλλη ποικιλία κλώνου οι ομοιόμορφες κοπέλες των εξώφυλλων, άλλη οι τηλεορασόπληκτες νοικοκυρές, άλλη οι εκμεταλλευτές πλην "φιλόανθρωποι" επιχειρηματίες άλλη οι πολιτικοί εντολοδόχοι τους. Το βασικό είναι όλοι να έχουν το γονίδιο της εξουσίας ώστε να ζουν εξουσιαζοντάς και εξουσιαζόμενοι. Σε τελική ανάλυση η ίδια η εξουσία ένα από τα βασικά πράγματα που κάνει για να διατηρηθεί και να επεκταθεί είναι το να αυτοκλωνοποιείται.

Ενδεικτικό του πόσο πίσω βρίσκεται η βιολογική κλωνοποίηση σε σχέση με την κοινωνική είναι το γεγονός ότι προηγήθηκαν διακόσιες αποτυχημένες προσπάθειες μέχρι να κλωνοποιηθούν την Ντόλλυ. Αντιθέτως, από την κοινωνική κλωνοποίηση ζήτημα είναι άμα «αποτύχουν» κανά δύο. Αυτή βέβαια η λεπτομέρεια τους χαλάει τα σχέδια. Γιατί ότι και να κάνουν πάντα θα υπάρχουν οι «αποτυχημένοι»...

«Απ' όλα τα Καταραμένα Πράγματα, κανένα δεν έχει ταλαιπωρηθεί, καταδικαστεί, εξοστρακιστεί, αγνοηθεί, καταπιεστεί, ληστευτεί, βασανιστεί και συκοφαντηθεί περισσότερο από το άτομο. Οι κοινωνικοί μηχανικοί, οι στατιστικοί, οι ψυχολόγοι, οι κοινωνιολόγοι, οι ερευνητές αγοράς, οι ιδιοκτήτες ακινήτων, οι γραφειοκράτες, οι μεγιστάνες τις βιομηχανίας, οι τραπεζίτες, οι κυβερνήτες, οι κομισσάριοι, οι βασιλιάδες και οι πρόεδροι συνεχώς προσπαθούν να βάλουν με την βία αυτό το Καταραμένο Πράγμα σε προσεκτικά διαμορφωμένα διαγράμματα και συνεχώς εκνευρίζονται που αυτό το Καταραμένο Πράγμα δεν ταιριάζει στο καλούπι που θέλουν να το τοποθετήσουν. Οι θεολόγοι το αποκαλούν αμαρτωλό και προσπαθούν να το επαναφέρουν στον ίσιο δρόμο. Οι κυβερνήτες το αποκαλούν εγκληματία και προσπαθούν να το τιμωρήσουν. Οι ψυχοθεραπευτές το αποκαλούν νευρωτικό και προσπαθούν να το θεραπεύσουν. Παρ' όλ' αυτά, Το Καταραμένο Πράγμα δεν ταιριάζει στα καλούπια τους>>>»**

* «Η συνείδηση της αιωνιότητας» - Α. Ασωνίτη

** «Ιλλουμινάτοι: Το χρυσό μήλο» - Robert Shea & Robert A. Wilson

ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Στο διάστημα μεταξύ 29 Ιανουαρίου και 3 Φεβρουαρίου του 1997 πραγματοποιήθηκε στο Νταβός της Ελβετίας συγκέντρωση μεταξύ των 1000 μεγαλύτερων πολυεθνικών επιχειρήσεων του πλανήτη. Το κύριο θέμα της αιζέντας ήταν η οργάνωση του κόσμου κατά τρόπο που θα εξυπηρετεί στα ακέραιο τα συμφέροντά τους. Το θέμα βέβαια δεν προβλήθηκε καθόλου και αυτό δεν είναι τυχαίο, αλλά υπακούει στη γενικότερη λογική που θέλει τα ΜΜΕ να δημιουργούν μία πλαστή πραγματικότητα μετακινώντας το ενδιαφέρον του κοινού πάντα σε θέματα μηδαμινής αξίας και οπωσδήποτε μακριά από οτιδήποτε θα μπορούσε να προκαλέσει την αντίδραση του. Σαν παράδειγμα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε την προβολή ως θέμα υψίστης σημασίας την εκάστοτε επίσκεψη του Χριστόδουλου σε περιοχές της Ελληνικής επικράτειας και τα όσα ανόητα κατά καιρούς εκστομίζει, όταν το κατά πολύ πιο φλέγον θέμα του ασφαλιστικού υποβαθμίζεται στο επίπεδο των προβλημάτων που δημιουργεί η α, β απεργία.

Επανερχόμαστε όμως στο θέμα της προαναφερθείσας συνέλευσης και των συνεπειών της προκειμένου να επιχειρήσουμε μία ψηλάφηση των πεπραγμένων και το κατά πόσο αυτά μας αφορούν. Το κύριο ζήτημα για του πραγ-

Financial Times

«Η παγκοσμιοποίηση αποτελεί μία αυθεντική συνεργασία πέρα από εθνικά σύνορα μεταξύ κοινωνιών και πολιτισμών..... Η φιλελεύθερη οικονομία

είναι ότι πιο ολοκληρωμένο έχει να επιδείξει η ανθρώπινη περιπέτεια»

Peter Martin αρθρογράφος

ματικούς αφέντες του κόσμου ήταν ο προκαθορισμός του πλαισίου πάνω στο οποίο θα κινηθεί η προαναφερθείσα πολυμερής συμφωνία. Στην ουσία αυτό που επιδιώκεται είναι η δημιουργία μίας διεθνούς οδού για το επιχειρηματικό κεφάλαιο το οποίο ως επί το πλείστον μετακινείται από τις πολυεθνικές. Κάνουμε λόγο για επιχειρηματικό κεφάλαιο, γιατί πολύ απλά το κερδοσκοπικό έχει ήδη παγκοσμιοποιηθεί (μετακινείται μέσω των Η/Υ από χρηματιστήριο σε χρηματιστήριο αναζητώντας την πιο κερδοφόρα προοπτική: στο προηγούμενο τεύχος μας την προαναφερθείσα εξέλιξη την ορίσαμε ως την παγκόσμια γερουσία του κεφαλαίου). Τώρα με την πολυμερή αυτή συμφωνία επιδιώκεται η δημιουργία μίας διεθνούς οδού και για το επιχειρηματικό κεφάλαιο, η οποία θα επιτευχθεί με την άρση όλων των περιορισμών που υφίστανται σε κάθε χώρα για το ξένης προέλευσης κεφάλαιο.

Αυτό πολύ απλά σημαίνει τα ακόλουθα. Η κάθε πολυεθνική θα είναι σε θέση να προχωρεί σε κάθε μορφής επένδυση ακόμα και όταν αυτή καθεαυτή η επένδυση θα είναι πασιφανές πως θα λειτουργήσει ως επί το πλείστον αρνητικά. Και για να το προσομοιάσουμε στην τοπική μας κοινωνία εάν η IBM επί παραδείγματι θελήσει να χτίσει ξενοδοχειακή μονάδα στην περιοχή των Ζαγοριών ο οικιστικός νόμος που υπαγορεύει την χρήση πέτρας υποχρεωτικώς θα είναι άκυρος και παράνομος.

Φυσικά οι προεκτάσεις είναι πολύ περισσότερες με κύρια αιχμή την εργατική νομοθεσία. Πολύ απλά δηλαδή καμία "φιλεργατική" νομοθεσία δεν θα ισχύει (ούτως η άλλως όσο σε μία κοινωνία θα υπάρχουν νόμοι αυτοί πάντα θα είναι για το συμφέρον των αφεντικών και όχι των εργαζομένων) και το εργασιακό καθεστώς θα καθορίζεται αποκλειστικά από την εργοδότηρια εταιρεία.

Μια πρακτική εφαρμογή αυτής της πραγματικότητας βιώνουν ήδη οι εργαζόμενοι της υπεραγοράς Continent, όπου δεν ισχύουν ούτε τα πλέον στοιχειώδη εργατικά δικαιώματα (δεν υπάρχει σεβασμός του 8ώρου, ούτε εφαρμογή της νομοθεσίας περί κατώτατων απολαβών και πάει λέγοντας). Όσον αφορά δε τους ιδιοκτήτες της υπεραγοράς, αυτοί κάπου αρμενίζουν αμέριμνοι με τα πολυτελή τους κρουαζιερόπλοια από θέρετρο σε θέρετρο που και αυτά κάποια ανάλογα εργατικά χέρια τα έχουν φτιάξει.

Αυτό λοιπόν που ουσιαστικά επιδιώκεται μέσω αυτής της συμφωνίας είναι η επέκταση αυτού του μοντέλου σε όλους τους εργασιακούς χώρους γεγονός που θα σημαίνει τη δραματική συρρίκνωση των εργατικών εισοδημάτων και την διεύρυνση από την άλλη της κερδοφορίας των ιδιοκτητών. Εάν λοιπόν νοιώθεις πως το μέλλον που σου επιφυλάσσουν όλοι αυτοί οι κεφαλαιομανδαρίνοι σε αγαστή σύμπνοια με τους κατά τόπους κυβερνήτες-υπηρέτες σου αρμόζει έχε καλώς. Στην αντίθετη περίπτωση η αντίσταση είναι υποχρέωση. Και επειδή εμείς δεν είμαστε κράτος για να έχουμε στην κατοχή μας στρατούς και αστυνομίες σου δηλώνουμε ευθέως πως ο δικός μας αγώνας διεξάγεται σε όρους μαζικότητας και συλλογικότητας. Ψάξε και θα μας βρεις.

ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, είχαμε υποσχεθεί έναν αναλυτικό κατάλογο, με το ιδιοκτησιακό καθεστώς των άδειων σπιτιών, στα Ιωάννινα. Δυστυχώς, μας ήταν πολύ δύσκολο να συγκεντρώσουμε όλα τα στοιχεία. Έχουμε έτοιμο ένα πλήρη(;) κατάλογο με τα άδεια σπίτια των Ιωαννίνων και πολλά στοιχεία για τις ιδιοκτησίες των. Δεν μπορούμε όμως να τον χρησιμοποιήσουμε, γιατί για τα περισσότερα στηριχτήκαμε σε κουβέντες στις γειτονιές και όχι σε επίσημα στοιχεία. Πρέπει πάντως να αναφέρουμε κάποια πράγματα.

Ο μεγαλύτερος ιδιοκτήτης ακινήτων αυτή τη στιγμή στα Γιάννινα είναι σίγουρα η εκκλησία. Σε πάνω από 15, άδεια παλιά αρχοντικά των Ιωαννίνων μετά από ψάξιμο φτάσαμε στο... θεό. Υπάρχουν σίγουρα και άλλα τόσα που δεν τα βρήκαμε ή "νοικιάζονται σε ιδιώτες". Αφήνονται, αυτά τα σπίτια εγκαταλειμένα στο έλεος του χρόνου, όπως και των κολλητών με την εκκλησία εργολάβων και ενώ σε μερικά από αυτά έχει γραφτεί η σύγχρονη ελληνική ιστορία. Και αν επικαλούνται οι παπαδες την έλλειψη χρημάτων και την ταπεινοφροσύνη τους, θα τους πιστέψουμε αν μοιράσουν την περιουσία τους, αν και θα μπορούσαμε να μπουκάρουμε μόνοι μας. Μέσα από την ανάγκη πολιτιστικών κέντρων κοινοτικής αλληλεγγύης και ανθρώπινης επαφής, η κάθε γειτονιά θα μπορούσε να έχει το στέκι της στα άδεια σπίτια της περιοχής της και όχι μόνο...

Σε ορισμένες συνοικίες των Ιωαννίνων, και ειδικά στην πρώην εβραϊκή, συναντήσαμε μεγάλη καχυποψία και πολλές... άδειες πόρτες. Πάντως, αυτοί που δέχτηκαν να μας μιλήσουν, μας έδειξαν πανέμορφα σπίτια που οι ιδιοκτήτες τα περιμένουν να πέσουν, για τη χαρά του μπετόν, και μας μίλησαν για "πολλές οικονομίες" που έγιναν στα μετεμφυλιακά Γιάννινα. Το κοινό ήταν πάντα η παρακάτω συμβουλή: "Αϊ παιδί μου, τι τα θες και τα ψάχν'ς, θα μπλέξ'ς." Πολλά από τα άδεια σπίτια

πάντως ανήκουν σε, εκατοντάδες, κληρονόμους και είναι καταδικασμένα σε κατάρρευση, αν δεν τα αναλάβει ο κόσμος στις γειτονιές. Αν περιμένουμε από την εκκλησία ή από το δήμο που οι μισοί δημοτικοί σύμβουλοι είναι αρχιτέκτονες και μηχανικοί τότε... καλή κατάρρευση.

Θα αναφερθούμε λοιπόν σε κάποιες χαρακτηριστικές περιπτώσεις σπιτιών, που αφήνονται ηθελημένα(;) στο χρόνο. Θα αρχίσουμε από το παλιό νοσοκομείο Χατζηκώστα, που μετά την απομάκρυνση της Ιατρικής σχολής, έχει αφεθεί ενώ θα μπορούσε (θα μπορούσαμε) να το διαμορφώσουμε σε στέκι νεολαίας, με συναυλιακό χώρο, κάτι που λείπει από τα Γιάννινα. Το Μέκειο κληροδοτήμα στην οδό Τσακάλωφ. Στη διαθήκη του Δημητρίου Μέκειου αναφέρεται ότι από τη στιγμή που θα πάψει να χρησιμοποιείται από τη χριστιανική αδελφότητα "Η Ζωοδόχος πηγή" ως ορφανοτροφείο, (κάτι που έχει γίνει εδώ και λίγα χρόνια), να παραχωρηθεί στο δήμο για την ίδρυση ωδείου. Γιατί να περιμένουμε από το δήμο, ενώ μπορούμε μόνοι μας να φτιάξουμε ένα κοινοτικό ωδείο.

Το οικόπεδο και το σπίτι του Σ. Φιλίππου στην οδό Μαυρογιάννη 28. Ο δωρητής αφήνει το σπίτι του στο Δήμο Ιωαννιτών για αξιοποίηση. Αν δεν γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες, το σπίτι περνάει στη "φτωχή" μητρόπολη Ιωαννίνων. Και ποιος δεν θέλει ένα σπίτι με θέα στη λίμνη; Εδώ πρέπει να αναφέρουμε κάτι, που από πολλούς διαφεύγει. Πολλά από τα σπίτια που ανήκουν στη μητρόπολη, δεν ήταν καν θέληση των ιδιοκτητών τους. Επειδή όμως η τουρκική διοίκηση δεν επέτρεπε τη διαχείριση των κληροδοτημάτων από έλληνες υπηκόους, αυτή η περιουσία, μετά την απελευθέρωση, πέρασε απλά στη μητρόπολη. Η βούληση των ευργετών ήταν να προσφέρουν στη πόλη μας. Αφού οι "αρμόδιοι" αδιαφορούν, γιατί να μη τα αναλάβει η Γιαννιώτικη κοινωνία;

ΕΚΚΛΗΣΙΑ : ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

**Πιστοί όλου του κόσμου
κρηματοδοτείστε!**

Η πόρτα του πρωθυπουργικού γραφείου έκλεισε. Πίσω από αυτήν ο τότε πρωθυπουργός της Ελλάδος Ανδρέας Παπανδρέου συναντά τον τότε προκαθήμενο της Ελληνικής εκκλησίας Σεραφεΐμ. Αιτία αυτής της συνάντησης ο νόμος Τρίτση ο οποίος επιχειρούσε να θέσει την απεριόριστη εκκλησιαστική περιουσία υπό κρατικό έλεγχο. Η απειλή του Σεραφεΐμ σαφέστατη. Εάν η βουλή προχωρούσε στην επικύρωση του νόμου η εκκλησία θα προχωρούσε στην ρευστοποίηση των 120 δις δραχμών που έχει στην τράπεζα της Ελλάδος με τη μορφή ομολόγων. Μία κίνηση που από μόνη της επαρκούσε να κατακρημνίσει την δραχμή. Η απειλή σαφέστατη το ρίσκο μεγάλο και η αμύθητη εκκλησιαστική περιουσία για μία ακόμη φορά στο απυρόβλητο. Όχι ότι ήταν η πρώτη αποτυχημένη απόπειρα.

Από τα χρόνια του Βυζαντίου κιόλας που η εκκλησία ανεδείχθη σε πρωταρχικό μηχανισμό πνευματικής χειραγώγησης, η δύναμη της γνώρισε μεγάλες πιέσεις. Χαρακτηριστική προς τούτο η περίπτωση του Ιουλιανού ο οποίος επεδίωξε την ανασύσταση του αρχαιοελληνικού τρόπου σκέψης, κάτι λίαν επικίνδυνο για την εκκλησία διότι όπου κριτική σκέψη "το πίστευε και

μη ερεύνα" πηγαίνει περίπατο ο δε καλοστημένος τρόπος εκκλησιαστικού πλουτισμού αρχίζει να παρουσιάζει ρωγμές.

Ο μηχανισμός είναι εξαιρετικά απλός ενέχει όμως μία προϋπόθεση: οι πιστοί πρέπει να παραμένουν ως τέτοιοι και ποτέ να μην αμφισβητούν. Σε αντίθετη περίπτωση ο μέχρι πρότινος θρησκευτικός καταναλωτής μετατρέπεται σε απωλωλό πρόβατο. Η περίπτωση του Φουκό είναι χαρακτηριστική του παραπάνω σχήματος.

Ο Φουκό δεν ήταν παρά ένας ατυχής φυσικός του οποίου το πείραμα απεδείκνυε περίτρανα πως η γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο και όχι ο ήλιος γύρω από τη γη όπως ήταν η επιβληθείσα από τη ρωμαιοκαθολική εκκλησία άποψη. Το βιβλίο έγινε ανάρπαστο επεκτάθει δε μέχρι και τη νεοϊδρυθείσα ρωμαιοκαθολική αποικία της Λατινικής Αμερικής. Ποιο το πρόβλημα από το δεδομένο βιβλίο -πείραμα; Πολύ απλά έθετε υπό αμφισβήτηση στα μάτια των πιστών το αλάθητο της εκκλησίας και κατ' επέκταση έθετε υπό κίνδυνο το πλαίσιο μέσα από το οποίο αποσπούσαν τεράστια χρηματικά οφέλη. Μην ξεχνάτε το προαναφερθέν: ο μηχανισμός πλουτισμού απαιτεί για να συνεχίσει να λειτουργεί ως τέτοιος την εσασεί πνευματική υποταγή των πιστών.

Για να το απλοποιήσουμε ακόμα περισσότερο παρομοιάστε την εκκλησία με μια εταιρεία της οποίας οι πιστοί - καταναλωτές αρνούνται το μέχρι πρότινος αυτονόητο να αγοράσουν από αυτήν. Και επειδή το χρήμα κινεί τον κόσμο ο ατυχής Φουκό κατέληξε στην κρεμάλα το δε βιβλίο του στην πυρά από τη συνήθη ύποπτο ιερά εξέταση.

Φυσικά πλέον χαρακτηριστική πολύ περισσότερο της περιπτώσεως Φουκό είναι ο τρόπος με τον οποίον λειτουργούν οι εκκλησίες (ας περιοριστούμε σε αυτές του Χριστιανικού δόγματος)

Όλες ανεξαιρέτως λειτουργούν με τον τρόπο που η ιδιωτική εταιρεία προσπαθεί να επεκτείνει το μερίδιο της αγοράς που κατέχουν. Αναφερόμαστε φυσικά στον τρόπο προσυλητισμού που ακολουθείται από την εκκλησία στις πολύπαθες περιοχές της Αφρικής της Λατινικής Αμερικής και της Ωκεανίας. Ο Μαρξ στα οικονομικά του κείμενα θέλοντας να καταδείξει τον τρόπο λειτουργίας των καπιταλισμού έκανε λόγο για την τάση της παγκοσμιοποίησης και του ξεριζώματος από τη μεριά των κυρίαρχων της τοπικής κουλτούρας για λόγους κέρδους. Το ίδιο ακριβώς πράττει και ο εκκλησιαστικός μηχανισμός. Θέλοντας να επε-

κτείνει τον αριθμό των πιστών, με καθαρά αποικιοκρατικές διαδικασίες εισβάλλει στις περιοχές των γηγενών, καταστρέφει την δική τους πολιτιστική παράδοση, αλλοιώνει τα τοπικά τους πολιτισμικά χαρακτηριστικά, χτίζει δικούς του ναούς σε χώρους που μέχρι τότε υπήρχαν δείγματα μίας άλλης θρησκευτικής θεώρησης των πραγμάτων και όλα αυτά καλυπτόμενα πίσω από έναν επαισχύοντο μανδύα οργουελιανής προπαγάνδας που παρουσιάζει αυτόν τον πολιτισμικό ιμπεριαλισμό ως ένα θεάρεστο έργο.

Σίγουρα το να ταυτοποιούμε την εκκλησία με μία επιχείρηση κερδοσκοπικού χαρακτήρα είναι κάτι που ίσως να ξενίζει. Δεν θα πρέπει όμως να μας διαφεύγει ότι τα πάντα σε μία κοινωνία αποπνέουν το χαρακτήρα της κυρίαρχης ιδεολογίας και η εκκλησία δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση του κανόνα. Ούτως η άλλως το ιστορικό της παρελθόν αποδεικνύει του λόγου το αληθές.

Ας επανέλθουμε όμως στα του οίκου μας και συγκεκριμένα στην δική μας εκκλησία και στο ρόλο αυτής στην πολύπαθη περίοδο της τουρκοκρατίας. Από τη στιγμή της πτώσεως της Κωνσταντινούπολης ο Μωάμεθ ο πορθητής τοποθέτησε ευθύς εξαρχής Έλληνα πατριάρχη, η δε εκκλησία ως οργανισμός έμεινε στο απυρόβλητο. Τόσο η περιουσία της όσο και τα δικαιώματά της έμειναν λίγο πολύ τα ίδια. Ακριβώς αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίον η ηγεσία αυτής όχι απλώς έμεινε απαθής απέναντι στην Ελληνική επανάσταση, αλλά αντιθέτως δεν θα ήταν υπερβολή να ισχυρισθούμε πως αντιτάχθηκε. Το κίνητρο της ήταν η διατήρηση των κεκτημένων έτσι όπως αυτά προέκυπταν από το υφιστάμενο τουρκοκρατούμενο καθεστώς. Χαρακτηριστικά αξίζει να αναφέρουμε την σθεναρή αντίσταση του παλαιών Πατρών Γερμανού (τόρα τελευταία τα κανάλια ανακάλυψαν την ιστορική ανακρίβεια που ήθελε τον Πατρών Γερμανό να ευλογεί τα όπλα των επαναστατών) καθώς και την συμμετοχή του μητροπολίτη Άρτας ως εισαγγελέα στη δίκη του Γεωργίου Καραϊσκάκη. Φυσικά τα γεγονότα στα οποία θα μπορούσαμε να αναφερθούμε είναι πάμπολλα (το βιβλίο του Παπακυρίδου αποτελεί μία πολύ καλή πηγή πληροφοριών για όσους ενδιαφέρονται), αλλά επειδή δεν έχουμε καμία πρόθεση να αναλωθούμε σε μία αέναη ιστορική διαδρομή θα περάσουμε στο

τώρα.

Στην Ελλάδα του σήμερα κοντολογίς η εκκλησία είναι κάτοχος μίας περιουσίας, η οποία άνετα θα μπορούσε να την κατατάξει στη λίστα των κορυφαίων, εάν όχι της κορυφαίας Ελληνικής επιχειρησιακής μονάδος. Ακίνητα σε όλη σχεδόν την επικράτεια της χώρας (από τις πλέον εμπορικές ζώνες μέχρι τις πλέον απομακρυσμένες περιοχές), μία αμύθητη περιουσία εκατοντάδων δισεκατομμυρίων σε ομόλογα στην τράπεζα της Ελλάδος, περίπου 40000 τετραγωνικά στρέμματα γης (κοντολογίς το 1/3 της Ελληνικής επικράτειας) μέρος της οποίας ο αξιότιμος Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος λίαν προσφάτως ζήτησε να αποχαρακτηρισθούν από δασικές εκτάσεις που είναι (τι διαφορετικό κάνουν οι εμπρηστές;) μία ολόκληρη χερσόνησος (αυτή του Αθω) σε καθεστώς ημιαυτονομίας και πάει λέγοντας. Βάσει μετριοπαθών λογαριασμών η εκποίηση μόνο του 5% της εκκλησιαστικής περιουσίας θα επαρκούσε στο να εξαλείψει την ολοένα και διευρυνόμενη λόγω πολιτικής Σημίτη ένδεια. Φυσικά κάτι τέτοιο αγγίζει τα όρια της φαντασίας καθώς κράτος και εκκλησία πάντα βάδιζαν χέρι- χέρι (το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δύο μας σκύβουν το κεφάλι).

Και εάν τα προαναφερθέντα σας φαίνονται μυθικά περιμένετε να διαβάσετε και για το αξιαγίατο Βατικανό. Κατά τη διάρκεια του Β παγκοσμίου πολέμου η "Αγία" Έδρα κατάφερε να συγκεντρώσει δισεκατομμύρια δολάρια από τη συμμετοχή της σε βιομηχανίες πολεμικού υλικού, τα δε αποθέματα της σε χρυσό στην Ελβετία ξεπερνούσαν τα αποθέματα Γαλλίας και Ισπανίας μαζί. Στην περιοχή της Ρώμης και μετά την άνοδο των τιμών γης κατά 40% μέσα σε 5 χρόνια το Βατικανό εκποίησε το 60% της ακίνητης του περιουσίας. Κτηματομεσίτες της αιώνιας πόλης κάνουν λόγο για ένα ποσό που υπερβαίνει το ποσό των 5 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Πέραν αυτών υπάρχουν και 5 τράπεζες στην ιδιοκτησία αυτού τη διαχείριση των οποίων έχουν αναλάβει ικανότατοι μανάτζερ απόφοιτοι των πλέον επιφανών πανεπιστημίων (Οξφόρδη Χάρβαρντ κλπ) Επιπλέον μέσω των "φιλανθρωπικών" εκδηλώσεων μόνο από τις ΗΠΑ κερδίζονται περίπου 3 δις δολάρια. Ισχυρά συμφέροντα υπάρχουν και στην πολύπαθη Λατινική Αμερική. Ιδρύματα και αδελφότητες που ελέγχονται από την "Αγία" Έδρα έχουν

μερίδια σε εταιρείες εξόρυξης πετρελαίου από τη Βενεζουέλα ως το Μεξικό ενώ διαθέτουν και τεράστιες εκτάσεις στη Βραζιλία όπου λίγο ως πολύ το 35 % του πλουθισμού ζει δίχως προσωπική στέγη. Και φυσικά μία τέτοια πολυεθνική (διότι για πολυεθνική πρόκειται) δεν θα μπορούσε να λειτουργεί χωρίς την προσωπική της αστυνομία.

Και το όνομα αυτής Opus Dei. Πρόκειται για τη σιδερένια γροθιά του Πάπα Μέλχη της φανατικής καθολικής, αστοί επιχειρηματίες και opinion leaders από όλα τα μέρη του κόσμου. Άμεση και η εμπλοκή αυτής στην μυστική επιχείρηση κόνδωρα με τελικό στόχο την εξαφάνιση όλων των αριστέρων κινήματων (αλίμονο εάν αφήναμε τους φτωχούς μεροκαματιάρηδες να γίνουν κυρίαρχοι της ίδιας τους της ζωής -τα κέρδη μας-) Η οικονομική της δύναμη είναι τεράστια και όταν χρειάστηκε βοήθεια για το θεάρεστο έργο της η τράπεζα του Βατικανού (μία εκ' των πέντε) πρόσφερε απλόχερα ρευστό της τάξης των 400000000 δολαρίων. Περισσότερο να αναφέρουμε, παρότι αυτονόητο πως μία τέτοια επιχείρηση κατέχει εξέχουσα θέση και στη χρηματιστηριακή διεθνή.

Οι αποφάσεις του διαχειριστή του Βατικανού Edmund Szoka μπορούν να εκμυδενίσουν συναλλαγματικές ισοτιμίες, η να κάνουν παλιόχαρτα μετοχές επιχειρήσεων επιφέροντας για τα μεν αφεντικά λιγότερη κερδοφορία, για εμάς όλους δε ένα καθεστώς μιζέριας και απόλυτης φτώχειας.

Μέσα σε όλον αυτόν τον κυκεώνα το να κάνουμε αναφορά στις στενότερες σχέσεις του Βατικανού με το οργανωμένο έγκλημα και τη μαφία, φαντάζομαι πως δεν θα προκαλέσει και μεγάλη αίσθηση.

Όχι δηλαδή και ότι οι δικοί μας εκκλησιαστικοπατέρες υστερούν. Τα εκτενή αφιερώματα για τις στενές σχέσεις της ηγεσίας της εκκλησίας με ακροδεξιές οργανώσεις, για το αμαρτωλό παρελθόν του Χριστόδουλου, και για τις ακροδεξιές τρόικες δίνουν και παίρνουν.

Business ευλογημένες λοιπόν και εις υγείαν όλων εμάς που τους συντηρούμε. Δεν ξέρω εάν όντως ο Χριστός ήταν ο πρώτος αναρχικός επί γης (δήλωση αξιότιμου κυρίου Χριστόδουλου), αλλά εάν τυχόν ήταν τότε καλύτερα για αυτούς να μην υπάρξει Δευτέρα παρουσία. Άλλωστε και εάν δεν υπήρξε ο πρώτος αναρχικός, υπήρξε σίγουρα ο τελευταίος χριστιανός.

Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟ "ΑΨΙΝΘΟΣ" ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΙΚΟΣΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ. ΑΝΑΜΕΝΟΥΜΕ...

Η ευαισθησία ορισμένων δημιουργών και η έλλειψη στοιχείων και πηγών έμπνευσης έστρεψε το ενδιαφέρον τους στις λαϊκές μουσικές. Ξαφνικά η άρχουσα τάξη που άκουγε βιεννέζικα βάλς (πολύ ωραία είναι κι αυτά !) το γύρισε στη πατριδολαγνία και όχι μόνο.

Το πώς συνδέεται ο πολιτισμός και η πολιτική δεν έχει τίποτα άλλο απο το να κοιτάξετε πόσο έχει επηρεάσει η εσωτερική φιλοσοφική προπαγάνδα της τελευταίας 30ετίας την ποίηση, το στοίχο και άλλες τέχνες.

Ξαφνικά ανακαλύψαμε τις τελετουργίες των λαών μας που πρίν μερικά χρόνια καλλιεργήτο ενα συστηματικό μίσος και ξεριζώμα για λόγους της τότε σκοπιμότητας.

Κάποτε τραγουδούσα ένα μπλούζ και μου λέει ένας γνωστός μου μουσικός για να με ειρωνευτεί: Ε! Δημοτικό το 'κανες!

Προφανώς ίσως όλα αυτά να φαίνονται ασύνδετες νοηματικά ανοησίες. Δεν απευθύνουμε σ' αυτούς που θα κοιμούνται πάντα, άλλωστε προσέχω πολύ να μήν τους ξυπνάω πλέον απ' ύπνο της μακαριότητάς τους.

Γίνεται παγκοσμίως μια συστηματική καταγραφή της παράδοσης των λαών προκειμένου να εισχωρήσει η εξουσία σε αόρατες καταστολές μακροχρόνιες. Οποιος αρνείται είναι γραφικός λένε οτιδήποτε αποχτάει μουσειακό χαρακτήρα σημαίνει πως οδεύει προς το θάνατο, άρα είναι ακίνδυνο. Απο απόψεως πληροφόρησης (αυτό επικαλούνται αυτοί που συμμετέχουν σε τέτοιου είδους κινήσεις. Αλλωστε υπάρχουν σοβαρά μελετήματα σε όλα σχεδόν τα θέματα. Η λαϊκή μουσική ήταν πάντα πηγή έμπνευσης (βλέπε εθνικές σχολές μουσικής). Το κακό είναι ότι, αν είναι μόνο μόδα, το λεγόμενο έθνικ, που δεν είναι ανεξάρτητο με τη παγκόσμια πολιτική κατάσταση είναι φαινόμενο των καιρών μας.

Συνηθίζουμε να παντρεύουμε στοιχεία διαφορετικών λαών. Στην φάση που είναι αναφομοίωτα πέρα απο την εντυπωσιακή παρουσίαση αγγίζει τα όρια του εγκλήματος. Στο όνομα της παγκοσμιοποίησης αναπτύσσονται πειραματικές σκηνές. Κάπως έτσι τρώμε πατάτες στην Ελλάδα (Καποδιστριας). Έχει καλώς! Ποιός, τί, κρύβεται πίσω απ' αυτή την ομοιορρυθμία; (Αναρωτιέμαι!)

Ξαφνικά, άνθρωποι που στα νιάτα τους δεν έκλαψαν μ' ένα μοιρολόζ μόλις ακούσουν ότι η ΕΟΚ η άλλα ιδρύματα

επχορηγούν με δικά τους σκεπτικά (σκοτεινά πολλές φορές) άρχισαν να λατρεύουν την παράδοση. Μακάρι! Κάλιο αργά παρά ποτέ! Προτείνω να είναι μεν πηγές έμπνευσης η λαϊκές κουλτούρες αλλά, αν αγαπούν πραγματικά αυτούς τους ήχους να γράψουν σύγχρονα τοπικά τραγούδια για να βρούμε τις χαμένες τελετουργίες. Κάτι κέντρα ερεύνης που επχορηγούνται μάλλον τα χρήματα αυτά θυμίζουν τα τριάντα αργύρια του Ιούδα.

Δεν έχουν ανάγκη τα δημοτικά τραγούδια από αίθουσες και γήπεδα και θέατρα, αλλά από ουσιαστική μέθεξη στην καθημερινότητα. Είναι παράλογο. Πιο πολύ ακούγεται η αγγλόφωνη μουσική στην Ελλάδα κι αυτό είναι το κόμπλεξ μας. Κάποτε υπήρχε λόγος, όταν υπήρχαν κινήματα διεθνή. Σήμερα απλά είναι μια καλοστημένη βιομηχανική παγίδα που παραπέμπει σε λογής συμπεράσματα. Ο νοών νοείτω! Δεν είναι ο χώρος για δημοτικά λένε μερικοί! Γιατί για αμερικάνικα δημοτικά είναι;

Πολύ τα μπέρδεψα. Απλά ήθελα κάπου να μιλήσω. Ελπίζω να έγινα κατανοητός!

Ευχαριστώ μετά τιμής
Βαγγέλης Αγγέλης

Αίφα 66

ΔΥΟ ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑΚΙΑ ΔΙ Ή Ϊ ΓΟ ΠΙΟ ΣΟΒΑΡΑ

Δεν θα σχολιάσουμε την στάση του ΚΚΕ που δεν κάνει τον τελευταίο καιρό τίποτα άλλο από τον να δικαιολογεί την χρησιμότητά του στην άρχουσα τάξη και να βροντοφωνάζει <<Αστική δημοκρατία μας χρειάζεται>>. Αλλά όσοι πιστεύουν πως η ανάπτυξη ουσιαστικών και δυναμικών κινητοποιήσεων μπορεί να συντελεστεί μέσα από στημένες και κομματικοποιημένες γενικές συνελεύσεις (οι οποίες το μόνο που καταφέρνουν τα τελευταία χρόνια με τον τρόπο που γίνονται είναι να απομακρύνουν τους φοιτητές από το να ασχοληθούν με θέματα που τους αφορούν άμεσα) τότε άλλοι είναι αυτοί που <<εξυπηρετούν ανοιχτά το κυβερνητικό σχέδιο>>. Χώρια που αν δεν αντιδράσουμε δυναμικά τώρα σε ενέργειες σαν αυτές της ΚΝΕ είναι σαν να τους λέμε «ξανακάνετέ το».

Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΚΛΟΧΗ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

Ναι, το παραδεχόμαστε. Τους πλακώσαμε όλους, Κνίτες, Εσακίτες και Λαπίτες (Πασπίτες δεν πλακώσαμε μιας και, ως νεολαία του κυβερνώντος κόμματος, είναι παιδιά των εργοδοτών μας). Αρχικά είχαμε εντολή από τους ανωτέρους μας να χτυπήσουμε μόνο Κνίτες και Εσακίτες αλλά αφού βρήκαμε και Λαπίτες στην γενική συνέλευση πήραμε την πρωτοβουλία και τους ρίξαμε ένα μπερντάκι (που να ξαναβρείς Λαπίτη σε γενική συνέλευση). Την όλη δουλειά την κάναμε με περισσό ζήλο μιας και υπήρχαν συνδικαλιστικοί λόγοι (αλληλεγγύη στους 150 συναδέλφους μας που στην πορεία του Πολυτεχνείου τους συνέλαβαν πριν καλά καλά προλάβουν να κάνουν την δουλειά τους - και το κράτος τους χρωστά ακόμα τις υπερωρίες). Εξυπηρετούμε ανοιχτά το κυβερνητικό σχέδιο γιατί πιστεύουμε:

1) πως η αντιπαράθεση (με μόνο μέσο το καθρόνι και μόνο στόχο το κεφάλι) των μηχανισμών αποτελεί το πιο γόνιμο τρόπο ανταλλαγής απόψεων και εμπειριών.

2) πως αυτή μας η ενέργεια θα γίνει σημείο εκκίνησης μαζικών διαδικασιών είτε στην Νομική είτε αλλού (εμπρός στον δρόμο των κοικουλοφόρων).

3) πως η επιλογή σύντομης και διακριτικής παρουσίας (βασισμένη στο πετυχημένο δίπτυχο hit and run) έχει μοναδικό κίνητρο τον σεβασμό των αντίπαλων δυνάμεων στο δικαίωμα της υπεράσπισης των επιλογών και πεπραγμένων τους.

4) πως η επιλογή της Νομικής έχει σημειολογική αναφορά μιας και κρίναμε απαραίτητη την αντιμετώπιση των δικηγόρων-διαμεσολαβητών του κινήματος στην βάση τους.

Σ.Α.Δ.Υ.

Σύλλογος Αναρχικών Δημοσίων Υπαλλήλων